

"DE STADSOMROEPER"

Stadsblad dat 4 keer per jaar verschijnt.

Opilage: 570 exemplaren.

Redactie	telefoon:
Hanny Bergsma	0514 - 531775
Corrie Leffertstra	0514 - 531296
Jaap Lubach	0514 - 531715
Gerben Stegenga	0514 - 531432

E-mail adres:

laansteg@hetnet.nl
g.stegenga@planet.nl



Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 190
8556 XG Sloten, telef. 0514 - 531775

Vragen over abonnementsgelden:

Dicky Alting, M. v. Coehoornstraat 42
8556 AR Sloten, telef. 0514 - 531479

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt Eur. 4,00

Een abonnement op "De Stadsomroeper" in combinatie met het lidmaatschap van Plaatselijk Belang bedraagt Eur. 7,00 (regio Sloten)

en Eur. 10,00 (buiten regio Sloten).

Een postabonnement op "De Stadsomroeper" moet Eur. 7,00 kosten.

Wij verzoeken u NIET eerder te betalen dan u een nota van ons hebt ontvangen

Lay-out omslag: John Postma, Sloten.

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten.

Drukwerk: Multicopy, Drachten.

Een financiële bijdrage wordt ontvangen van de Rabobank Sneek – Zuidwest Friesland.

Uiterste inleveringdatum kopij:

15 februari 2004.



INHOUDSOPGAVE:

SLOTEN, DE IDEALE STAD.....	2
GEDULD, EER EN RESPECT	3
SINTERKLAAS OOK IN SLOTEN	
VERWELKOMD.....	4
HJIR EN HJOED	5
KERSTZANG BUITEN.....	6
KERSTCONCERT	
TSJERKESJONGERS EN MELODIA.....	6
2E GYMDAG ST. WCS IN 2004.....	7
SLOTEN DOOR RAMP BEDREIGD	9
PAKE'S SLEATTEMER FERLINE.....	11
DE SLEATTEMER PADEN FAN IT	
FERLINE (3)	14
INZAMELING VAN "OUD" GELD	15
NIEUWE FOTO PAKE'S	
SLEATTEMER FERLINE.....	17
BOSK EN GREIDE.....	18
DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD.19	
EEN KAARTJE VOOR DE ZIEKEN ?	
KLEINE MOEITE, GROOTS GEBAAAR.....	22
SLEATTEMER NIJS OM UTENS.....	23
HYLKE SPEERSTRA EN DAT	
FAMKE UT SLEAT.....	24
IN 1928 BESTOND	
DOUWE EGBERTS 175 JAAR.....	26
ZEER BEPERKTE STEDENBINDING.....	27
NIEUWS VAN DE STEDELIJKE	
FANFARE.....	28
MEMENTO MORI 2003.....	31
NIEUWS VAN PLAATSELIJK BELANG.40	
PUZZELKAMPIOENSCHAP	
GAASTERLAN-SLEAT	41
JAARCIJFERS 2003 RECREATIE	
SLOTEN	42
MUZIEK OP KERSTMORGEN	
VLAK NA DE OORLOG.....	49
LOTENVERKOOP ACTIE "ROEMENIE	
ROEPT".....	50
TEMATYDSKRIFT ORGANISEARRET	
SKRIUWEDSTRIID OER DOARPEN	
YN FRYSLÂN.....	50
SKAADBYLDEN OER DE IERDE,	
GEDICHT JAN FOLMER.....	52

SLOTEN, DE IDEALE STAD



Dat is de eerste gedachte die bij mij opkwam toen ik het verzoek kreeg om het voorwoord te schrijven voor dit “kerstnummer” van De Stadsomroeper. Bij die eerste gedachte zijn zeer veel aandachtspunten voor de stad die dan voorbij komen zoals:

Werkgelegenheid – wonen – verkeer – sociale cohesie – beschermd stadsgezicht – monumenten – enz.

Allemaal zaken die op de een of andere wijze invloed hebben op “de ideale stad”, hoewel de meningen daarover vanzelfsprekend sterk kunnen verschillen. Waar de één rust prefereert, wil de ander veel vertier en weer een ander alleen maar fietsers

en/of wandelaars en de volgende een goede parkeervoorziening voor de auto, dicht bij huis. Dus wat is nu eigenlijk de ideale stad?

Een vraag waarop ik het antwoord schuldig zal blijven; daar deze vraag door de bewoners van de stad zelf alleen maar beantwoord kan worden. Doch altijd zal het een kwestie van geven en nemen zijn.

Bijna twintig jaar heb ik de stad mogen beleven. Een activiteit die voor mij steeds intenser werd door het alsmear beter leren kennen en herkennen van het stads eigene. De mogelijkheden welke aanwezig zijn door het legaat van de heer Van der Wal – vorig jaar eindelijk vernoemd in een plein – de samenwerking tussen de nieuwkomers in Sloten en de van ouds daar gevestigde families. De acceptatie van vernieuwingen met het soms heftige geweld van meedenken en inspreken bij ontwikkelingen.

Kortom een stad met zeer veel eigens en daarom absoluut een ideale stad.

Zeer vereerd ben ik dat ik bij het vaarwel zeggen van het ambt de uitnodiging kreeg dit voorwoord te schrijven. Het geeft mij de mogelijkheid allen te bedanken voor de samenwerking in de afgelopen jaren, maar nog meer om u alle goeds toe te wensen voor de toekomst. Een toekomst die iedere dag weer opnieuw begint!

Goede feestdagen en een gezonde en gelukkige toekomst toegewenst.

Wiebe Pitlo

GEDULD, EER EN RESPECT

Sinterklaas heeft inmiddels al weer enige tijd zijn biezen gepakt en zich opnieuw voor een jaar teruggetrokken in Spanje, om de voorraad cadeautjes in zijn pakhuizen weer enigszins op peil te brengen. Daar zal wel weer een jaar hard voor gewerkt moeten worden.

De Goedheiligman vergat ook dit jaar niet om Sloten aan te doen, al moesten de stedelijke kinderen tot één van de laatste dagen van november wachten voordat de grijze eminentie zich aan de Lemsterpoort meldde.

Het enthousiasme over het zien van de bebaarde Spanjaard was er bij de kids uit Sloten niet minder om en ook de grootte van de uitgedeelde pakketten door de Sint had niet te lijden onder zijn late komst.

Inmiddels zijn weer vele bospercelen gekapt om nog meer huiskamers te verfraaien met een kerstboom. De lichtjes en kerstballen doen hun uiterste best om wat gezelligheid in huis te creëren. Ook in Sloten krijgt een avondwandeling iets sprookjesachtigs bij het zien van de kerstbomen met alle versierselen en kaarslicht.



Hopelijk zal de Kerst niet alleen een feest van veel uiterlijk vertoon zijn; waar het toch steeds meer op begint te lijken, maar zal het ons ook van binnen beroeren. Nog mooier zou zijn dat het feest van de geboorte van het kindje Jezus ons in beweging zou zetten en dat we ons druk maken over Zijn Boodschap om vrede en gerechtigheid in de wereld te bewerkstelligen.



Niet door ons bezig te houden met hoogdravende zaken, maar gewoon door de mensen die vlak om ons heen wonen met geduld, eer en respect te behandelen. Gewoon, zoals je graag ziet dat een ander jou ook behandelt. Een verandering van de wereld heeft de meeste kans van slagen als een ieder bij zichzelf begint. Zullen we dat in Sloten eens op een bescheiden manier met zijn allen proberen?

Gerben Stegenga

SINTERKLAAS OOK IN SLOTEN VERWELKOMD



Zaterdagmiddag 29 november jl. was het eindelijk zover want Sinterklaas had juist die dag gepland om Sloten aan te doen. Ondanks dat het een gure en winderige dag was, hebben alle kinderen vrese-lijk genoten en de volledige aandacht van de goede Sint Nicolaas gekre-



gen. Aangezien er geen stukje was opgevoerd door de brandweer of postbode, gebeurde er toch iets onverwachts. Piet zijn pet viel in het water. Maar Piet durfde niet naar het water toe te komen. Dus brandweercommandant Marco heeft als echte brandweerman de pet van Piet gered. Toch nog iets spectaculairs!!!!!!

Wisten jullie overigens dat Sinterklaas enkele weken terug zelfs nog een Duitser uit het Diep heeft gered???



**Foto's en tekst:
Anna-Ietske Kars**

HJIR EN HJOED

Berne: 6 novimber



Frederik, sf. Arjan Hendriks en
Alie Hamstra

Stoarn

Sleat : 13 oktober
10 novimber

Jan Hordijk, It Far 6, 76 jier.
Grietje Oost-Kamman,
Spanjaardsdijk 3, 94 jier.

om utens: 18 oktober
19 oktober
30 oktober

Pietertje Boelsma-Boersma, Drylts,
92 jier.
Hinke (Henny) Klijnsma-Wignand,
Langwar, 70 jr.
Wiepkje Nijdam-Sangers,
De Jouwer, 90 jr.

Ferhuze

yn 'e stêd: Sietze Kraak

nei B.H. Mulierstraat 7

Nij ynkommen:

Wietske Borger en
André Alting
Fam. Wolfswinkel
Bertus Bergsma

Dubbelstraat 130
It Far 17
B.H. Mulierstraat 7

Ôfreizge:

Bauke Brouwer
Fam. Vreugdenburg

nei It Hearrenfean
nei Wâldsein



Sa lang troud:

27 aug. **40 jier**
25 sept. **40 jier**
30 des. **40 jier**

fam. J. Ottema-Poepjes
fam. C. Voet-Labeur
fam. J. Bosma-Deinum

By de redaksje komme noch al gauris wat fragen binnen oer wa't no krekt foar pleatsing yn dizze rubryk yn oanmerking komt. Foar alle dúdlikens dêrom noch efkes: As de lju net mear yn Sleat wenje en hja trouwe of der binne oare feroarings, dan wurdt dit net mear yn "De Stadsomroeper" opnommen, inkeld noch âld-Sleattemers om utens, dy't nei harren libben yn Sleat yn in fersoargingstehûs opnommen binne.

Hawwe jo ynformaasje dy't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan de redaksje. Allinnich op dy wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynfurmearjen oer alle mutaasjes dy't Sleat oanbelangje.

KERSTZANG BUITEN



Evenals vorig jaar willen wij ook dit jaar in alle vroegte, en wel om 07.00 uur op eerste Kerstdag enige bekende Kerstliederen op verschillende plaatsen in de stad ten gehore brengen. Niet alleen zangeressen en zangers, maar ook enkele blaas-instrumenten zijn welkom.

Om misverstanden te voorkomen, dit is niet een actie met de signatuur van de Tsjerkesjongers. Iedereen die dit wil, zowel jong als oud, kan hieraan deelnemen. Wel willen de organisatoren graag van tevoren

weten hoeveel er mee zullen doen.

U kunt zich melden bij de familie Jan Deinum in de B.H. Mulierstraat.

De bedoeling is dat wij ons tijdig zullen verzamelen in de Geref. Kerk en vandaar gezamenlijk vertrekken.



KERSTCONCERT TSJERKESJONGERS EN MELODIA



*Ook dit jaar zal het enthousiaste kerkkoor van de Samen op Weggemeente Sloten en Hervormde gemeente Wijckel rondom de kerstdagen weer optreden. Dit keer zal het zijn op **zondagavond 21 december om 20.00 uur in de Hervormde Kerk te Sloten.***

Het traditionele concert van de Tsjerkesjongers, samen met het bekende korps uit Wijckel 'Melodia', belooft weer een fijn programma te worden met de mogelijkheid voor een ieder om mee te zingen.

De muzikanten hopen weer op een zeer goed bezette kerk.

ST. WCS ORGANISEERT 2e GYMDAG IN 2004

Op 27 maart 2004 vindt in sporthal "De Trime" te Balk weer een gymdag voor de jeugd plaats. Na het succes van 2002, wordt dit een herhaling, maar met veel nieuwe onderdelen.

De gymnastiekjeugd van Gaasterlân-Sleat wordt een dynamisch programma voorgetoverd, waarbij ongetwijfeld de Tumblingbaan (ja we hebben die weer kunnen strikken!), een opblaasbare lange mat van ongeveer 20 meter, het hoogtepunt zal zijn.

Er wordt een parkoers opgebouwd van zo'n 14 stations en bij elk station wordt ruim 7 minuten gewerkt aan een onderdeel van het parkoers. Streetdance, touwen, de kasten, de lange mat zelf, de tumblingbaan en nog veel meer. Kortom de stations hebben allemaal een eigen karakter met veel beweging en natuurlijk wordt ook een stuk vaardigheid gevraagd.

Gymnastiekvereniging DOS uit Lemmer zal een tweetal demonstraties verzorgen, terwijl ook twee verenigingen uit Gaasterlân-Sleat met een eigen "act" komen.



Kunnen ook niet leden van gymnastiekverenigingen meedoen?

Zeker, op een aantal momenten is het mogelijk om als niet lid en als leerling van de lagere school leeftijd (6 -12 jaar) mee te doen aan het lopende programma. Daar zal zeker de Tumblingbaan deel van uit maken en nog een paar onderdelen van de 14 stations.

De jeugdleden van alle verenigingen uit Gaasterlân-Sleat kunnen aan deze GYMDAG 2004 meedoen. Via de gymnastiekverenigingen kunnen de jeugdleden zich opgeven. Daarvoor worden inschrijfbriefjes door de leiders en leidsters van de verenigingen aan de jeugdleden verstrekt. Die briefjes, de inschrijfbriefjes, worden begin februari weer ingeleverd bij dezelfde leiders(sters) van de verenigingen.

De organiserende verenigingen zijn: Thor uit Sloten, de Evenwichtsbalk uit Balk, BEO uit Bakhuizen, de Wâlde uit Oudega/Elahuizen en NOK uit Oudemirdum/Nijemirdum/Sondel. Deze doen aan dit 2^e festijn mee.

Noteer alvast de datum in de agenda voor het volgend jaar: **Zaterdag 27 maart in "De Trime" te Balk.** Jullie doen toch allemaal mee!?

Namens de werkgroep GYMDAG G-S. 2004 van de St. WCS

Lub Wiarda, Keizersmantel 467, 8607 GK Sneek, telefoonnr. 06-40223802 of 0515-558919. E-mail: lub-hennywiarda@planet.nl

Naast de handel verschaftte ook de agrarische sector werk aan een aantal mensen, Binnen het Bolwerk waren enkele boerderijen gevestigd en bovendien telde de beroepsbevolking in Sloten rond 1930 nog een elftal koemelkers.

Met 59 werknemers bleef echter ook in de crisisjaren de zuivelfabriek de voornaamste bron van werkgelegenheid in Sloten, Verder werden er in de dertiger jaren ook nog enkele ambachtelijke bedrijven aangetroffen, zoals een aannemer, een smid en een wagenmaker,

Ontwikkelingen na 1930: Het Winkelbestand.

Na 1930 neemt het aantal in Sloten gesitueerde winkels sterk af. Onderstaande tabel geeft hiervan een duidelijk beeld,

Winkelbestand Sloten

Producten:	1930:	1966:	1974:
<i>aardappelen, groente en fruit</i>	1	1	1
<i>brood en banket</i>	2	3	3
<i>ijs, patates frites</i>	2	2	1
<i>kruidenierswaren</i>	10	3	2
<i>melk en zuivel</i>	-	1	1
<i>tabaksartikelen</i>	4	-	-
<i>vleeswaren</i>	3	1	1
<i>antiek + souvenirs</i>	-	1	1
<i>boeken enzovoort</i>	-	1	1
<i>brandstoffen</i>	1	2	1
<i>huishoudelijke artikelen</i>	-	1	1
<i>klompen</i>	3	1	-
<i>rijwielen en motoren</i>	2	3	1
<i>schoenen</i>	1	1	-
<i>textielmanufacturen</i>	3	2	1
<i>verfwaren</i>	1	3	2
T O T A A L	44	26	18

Bron: D. Kuipers: IJlst en Sloten in Heden en Verleden + eigen inventarisatie.

SLOTEN DOOR EEN RAMP BEDREIGD

Na de oorlogsperiode van 1940/1945 was er ook in de Zuidwesthoek van Friesland een opleving van economische ontwikkelingen, en mede daardoor een toename van het gemotoriseerde verkeer. Het was met name het intensiever openbaar vervoer en de aanvoer van melk vanuit het Gaasterlandse naar de plaatselijke zuivelfabriek, wat veel doorvoerproblemen veroorzaakte in Dubbelstraat en Koestraat.

De wegenstructuur van de stad bood onvoldoende mogelijkheid om deze toenemende verkeersstroom het hoofd te bieden.

In de jaren rond 1950 ontstond een onhoudbare situatie voor de leefbaarheid en de gewenste verkeersafwikkeling in de stad. Dit noodzaakte het stadsbestuur om plannen te ontwikkelen voor het oplossen van deze knelpunten.



Sloten, met de geprojecteerde verkeersweg over de wallen.

Foto: Aeroflot/KLM

Zeker geen gemakkelijke opgave waarvoor het stadsbestuur werd geplaatst. Het verkeer leverde namelijk een aanzienlijke economische

bijdrage aan de hele middenstand van Sloten.

In 1950 waren in Sloten nog een 30-tal middenstandsbedrijven.

Bij de planontwikkeling voor een verkeersweg werd de eis gesteld dat deze minimaal 6 meter breed moest zijn. Er waren twee alternatieven; eerste optie was, door de stad met het amoveren van de nodige panden en de tweede mogelijkheid was een weg via de Woudsender poort en over het noorder bolwerk. Gekozen werd voor het aanleggen van een nieuwe weg over het noorder bolwerk met een rijbaan van 6 meter breed en met berm van 3 meter. De stadswal zou moeten worden vergraven en de waterpoort zou plaats moeten maken voor een brug van 8 meter breedte.

Het gekozen tracé was vanaf Tjerkgaast via het noorder bolwerk, woudsenderpoort en via de Haringsma dwinger, richting Wijckel.

In 1951 had het gemeente bestuur van onze stad overeenstemming bereikt met het provinciebestuur, en was er een groot draagvlak voor deze planontwikkeling in de stad. Sloten is dan nog niet aangewezen als beschermd stadsgezicht. Achteraf mag het een wonder worden genoemd, gezien het draagvlak bij zowel de bevolking als stadsbestuur en provincie, dat dit ingrijpende en onzalige plan niet is uitgevoerd.

Het waren met name enkele personen en belangenorganisaties vanuit de provincie en daarbuiten die met oog voor het gave en unieke beeld van Sloten deze ramp hebben kunnen afwenden, door te pleiten voor het ontwikkelen een verkeersontsluiting meer op afstand van de stad.

In die nieuwe planontwikkeling werd tevens de ontwikkeling ten oosten van de stad betrokken, om te voorzien in de behoefte voor wonen, sport en een begraafplaats.

Het doel met het ontwikkelen van deze nieuwe wijk was, het voorkomen van uitwaaiing van ruimtelijke ontwikkelingen buiten de stadswallen.

Nu 2003 kunnen we concluderen: wat een geluk dat men ter elfder ure tot het inzicht kwam, anders zou met de voorgestane planontwikkeling onherstelbare schade aan de stad zijn toegebracht. En wat wijs dat toen is gekozen voor de ontwikkeling van een nieuwe wijk, waarmee het open landschap rond de stad door de jaren heen grotendeels in tact is gebleven .

(Met dank aan de informatie uit het archief van H.M. Spoelstra).

Henk Brouwer



Vergadering IJswegencentrale Sloten

Op vrijdag 9 januari 2004 houdt de IJswegencentrale Sloten haar jaarvergadering.

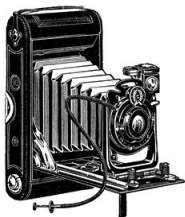
*De plaats van dit gebeuren is Pannenkoekhuis
"De Koepoort" en het aanvangstijdstip is
20.00 uur.*



*Allen die het ijsgebeuren in Sloten een
warm hart toedragen zijn van harte
welkom.*

Het bestuur

PAKE'S SLEATTEMER FERLINE



Sommige Sleattemers en âld-Sleattemers zijn in het bezit van oude foto's van Sloten, waarop personen staan afgebeeld, die voor hen moeilijk meer thuis te brengen zijn. Daarom is "De Stadsomroeper" enige jaren geleden een rubriek met oude afgedrukte foto's genaamd "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE" gestart.

De lezer wordt hierin gevraagd om de ontbrekende na(a)m(en) op te sporen en/of de wel gevonden maar van verkeerd geschreven namen voorziene personages door te geven aan de redactie van dit blad. Ook wordt er gevraagd of lezers nog verhalen weten over oude afgebeelde personen, verenigingen of situaties etc.

Onlangs kregen we van Riekje Jongsma-Meinema uit Balk de volgende reactie: "Leuk weer een reactie op de foto van de kleuterschool uit het

maartnummer van dit blad te zien. Zo komen we er met elkaar wel uit. Alleen moet ik Ineke Tuinstra-Alta teleurstellen want Carry staat niet op die foto. Ik heb nog meer schoolfoto's en ga nog eens kijken of ze daar misschien op staat. Ook Pier Dirk is op school geweest. Carry is op 15 maart 1951 van school gegaan. Ik kreeg toen een zilveren lepel van haar, waar deze datum ingegraveerd staat. No. 40 is wel Katie. Ik heb Anne, Harm en Katie op school gehad. Als no. 36 had ik beslist Tjerk Zandstra niet herkend. No. 8 is inderdaad Jappie Jilderda. No. 11 is een IJkema maar dat hij Puk heette wist ik niet meer. De fam. IJkema is later geëmigreerd. No. 13 is Harm en no. 16 is Graddie in plaats van Lucie. No. 18 is niet Trienke de Vries. Op de foto in het oktobernummer staat Trienke op de foto als no. 20 en dan zie je het verschil. De fam. Hakse woonde naast daar waar Gerrit Verhoeff nu woont, op de andere hoek van de steeg. Haar naam ben ik kwijt. No. 29 is inderdaad Antje Klijnstra en no. 42 is inderdaad Ellie Bajema, alleen was er een fout geslopen in de achternaam. Als van meisje Hakse de voornaam nog eens boven water komt, is de puzzel compleet. Het is allemaal ook al zo lang geleden.

Met de hartelijke groeten aan de kleuters van toen; van juf Riekie."

In de vorige Stadsomroeper stond een foto van de Openbare Lagere school uit 1958, ingezonden door Vroukje Hepkema-Kuperus uit Racine W.I. 53403 - U.S.A. Op deze foto staan, naast Vroukje, ook haar man Watze Hepkema en haar vader meester Kuperus. Van Trienke Zoon-De Vries uit Zaandijk kregen we de volgende reactie:

"Hierbij wil ik reageren op de schoolfoto, die in 'De Stadsomroeper' van oktober stond afgedrukt. Onderstaand de namen die ik meen te herkennen:

- | | |
|-----------------------|----------------------|
| 1. Magda Jaarsma | 15. Franke Scholten? |
| 2. Eppie Kramer | 16. Jacob Poepjes |
| 3. Meester Kuperus | 17. Jan Visser |
| 4. Watze Hepkema | 18. Lenie Visser |
| 5. Tinie Wignand | 19. Gepke Kupers |
| 6. Lucie de Vreeze | 20. Trienke de Vries |
| 7. Vroukje Kuperus | 21. Bettie Roodhof |
| 8. Neeltje Hepkema | 22. Corrie Boelsma |
| 9. Marietje de Vreeze | 23. Elske Visser |
| 10. Rooske Visser | 24. Aaltje Koopmans |
| 11. Feike Oenema | 25. Hennie Homma |
| 12. Bauke Haarsma | 26. Willie Kramer |
| 13. Wim de Vries | 27. Uilke Oenema |
| 14. Luuk Hepkema | |

Ik hoop dat ze dit allemaal zijn; ik denk van wel. Alleen twijfel ik aan het jaartal. Want op de foto met het vliegtuig uit 1957, die al eens in dit blad

werd afgedrukt, lijken we veel ouder. Ik denk dat deze prent van omstreeks 1955 moet zijn. Misschien zijn er nog oud-leerlingen die dit precies weten. Wat ik nog weet is dat we Willie Kramer, Pukkie Planta noemden. Is er nog iemand die dat weet? Hoe hij aan die naam kwam weet ik me niet meer te herinneren. Wat ik ook hoop is dat buurvrouw Pietje Haringsma nog meer van die leuke verhalen heeft. Ik heb er erg om moeten lachen. Van mij mag ze absoluut 100 jaar worden. Vroeger hebben we altijd bij elkaar in de buurt gewoond. Vandaar dat ik nog steeds buurvrouw zeg. Ik hoop de redactie met bovengenoemde namen te hebben geholpen en kijk nu al weer naar de volgende Stadsomroeper uit."

Trienke's nicht Tiny Vet-Wignand, eveneens uit Zaandijk, bleef niet achter met een reactie:

"Om te beginnen denk ik dat het jaartal 1958 niet klopt, tenminste als je bedenkt dat de foto uit "De Stadsomroeper" van september 2001 (Luchthaven Eelde) uit 1957 stamt. Op die foto zijn we ouder dan op de prent van het vorige nummer van dit blad.

Misschien moet het het jaartal 1955 zijn, mede omdat er ook leerlingen op staan die in een hogere klas zaten dan Vroukje en ik.

Zelf denk ik ook op deze foto te staan (nr. 5) maar helemaal zeker ben ik hier niet van, omdat de foto inderdaad wat onduidelijk is en ikzelf niet in het bezit ben van deze prent. Tevens denk ik dat de foto in dezelfde periode is gemaakt als de klassenfoto die ik de redactie onlangs heb toegezonden, waarop mijn broertje Sippie staat."

Tiny stemt met de lijst van Trienke in behalve op de nummers:

1. onbekend, 13. Jongen Van der Goot (uit Sondel) ?, 15. Wim de Vries, 21. Graddie de Vreeze?

"Dit zijn mijn bevindingen en ik ben benieuwd hoeveel ik er goed heb herkend en of er nog andere namen worden genoemd. Ik denk zelf het wel aardig goed te hebben. Mijn nicht Trienke had namelijk ook een paar andere namen en omdat we er samen niet helemaal uitkwamen, hebben we besloten om ieder apart te reageren. Dan nog een reactie op de bewaarschoolfoto uit 1949/1950 die ik had ingezonden. Ik moet constateren dat de bevindingen van Mieke Pander, samen met Jaap Tijsseling, v.w.b. nr. 18 (Trienke de Vries) niet juist zijn. Juffrouw Riekje had het wel goed; het was n.l. het meisje Hakse, maar helaas weet ik haar naam niet meer.

Tot zover mijn reactie en ik hoop dat er erg veel reacties op de nieuwe foto zullen komen, want al herken ik mezelf dan niet; het is altijd leuk om te ontcijferen wie wie is. Ik wacht vol spanning alweer op de nieuwe Stadsomroeper."

G. St.

DE SLEATTEMER PADEN FAN IT FERLINE (3)

We komen uit op het Bolwerk ZZ. en zien schuin rechts van ons de woning van Klarenberg, later bewoond door Abbe Klarenberg en zijn zuster Anne.



Daarnaast een schuur als “boerderij” in gebruik bij Jan Boelsma en later Mellius Boelsma.

Dan kom ik een woning tegen waarvan ik mij niet goed meer herinner wie daar toen woonde. Laat mijn geheugen mij niet in de steek dan meen ik dat daar ooit het gezin van Jan Kraak was gehuis-

vest. Vervolgens een woonruimte waar Jelle Leentjes nog verblijf heeft gehouden. Dan de woning, wat verder van het Bolwerk af, van de familie Klinkhammer.

Dan tegen het Bolwerk aan het huis van mijn grootouders Gerrit van der Hei en Arendje Deinum.

Daarnaast, weer wat achteruit gebouwd, woonde Reitze Jong-sma en in de laatste woning op de hoek Marten Spoelstra. Om vergissingen te voorkomen, omdat we nog een Marten Spoelstra (de vrachtrijder) in Sloten hadden, werd de eerste aangeduid als Lytse Marten.

Zoals reeds gezegd, had je aan het eind van het Buitenlandje de helling van Nijdam. De woning stond aan het Bolwerk en dat was in



Foto's boven en onder zijn gemaakt in 1954 van woningen aan het Bolwerk Zuidzijde en bewoond door: fam. Evert van Dijk, broer en zus Sietse en Antsje van der Zee en fam. Wiebe Nijdam (hellingbaas).

Foto's: Piet Spoelstra, Joure.

mijn ogen een groot huis. Daarnaast woonde Sietse van der Zee met zijn zuster Ant. Sietse was timmermansknecht, terwijl Ant graag rookte en ook een sterk drankje niet uit de weg ging.

Als laatste woning aan die kant kwam dan die waar de familie Evert van Dijk woonde. Van Dijk was melkrijder voor de fabriek. Ant van der Zee was zijn buurvrouw, doch slechts één van de kinderen van Van Dijk was haar uitverkorene: Roelof.

Dan was daar de molen, nu nog steeds zo statig als destijds. Jentje Tromp gebruikte de benedenruimte als opslagplaats voor zijn aardappelen. En achter de ringmuur nog één woning, die van Jouk Poepjes, later bewoond door zoon Lolle en nu door diens zoon Jacob Poepjes. Ook stond daar nog de werkschuur van Rinse van der Goot, bijgenaamd "De Lord", en zijn zoon Johannes.

(Wordt vervolgd.)

Piet Y. Meinema, Jan van Scorelpark 11, 1871 EV Schoorl

INZAMELING VAN "OUD" NEDERLANDS GELD VOOR KERKINACTIE EEN SUCCES

In de Sow-kerk in Sloten en bij onze stedelijke slagerij van de fam. M. van Dijk stond een aantal weken een bus, waarin "oud" Nederlands geld gedeponeerd kon worden. Totaal werd er toch het mooie bedrag van **f. 192,22 (= Euro 87,23)** bij elkaar gesprokkeld. De volledige opbrengst van deze actie is bestemd voor de projecten van Kerkinactie. Kerkinactie steunt wereldwijd christelijke kerken en organisaties in hun werk om mensen tot hun recht te laten komen en perspectief te geven. Bijvoorbeeld door noodhulp te geven aan slachtoffers van een overstroming in Bangladesh, door daklozen op te vangen in Nederland of door te bevorderen dat werkende kinderen in India naar school kunnen gaan.

Kijkt u voor meer informatie ook op de website van kerkinactie : www.kerkinactie.nl

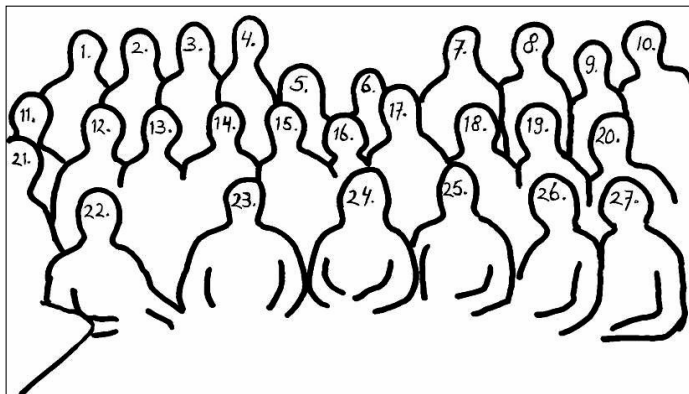
Iedereen, die meegewerkt heeft aan het welslagen van deze actie in Sloten, wordt hiervoor hartelijk bedankt.

Namens de diaconie SoW-Sloten, Gerben Stegenga



"DE STADSOMROEPER", december 2003

NIEUWE FOTO PAKE'S SLEATTEMER FERLINE



Van Froukje de Weerd-de Kroon, Spanjaardsdijk 12 in Sloten ontvingen wij de nieuwe "oude" prent uit een ver Sleattemer verleden. Deze foto van meisjesvereniging "Dorcas" dateert uit de dertiger jaren en dan moet je zo'n 70 jaar terug in de tijd.

Waarschijnlijk zijn er best nog lezers die weten wie op bovengenoemde foto staan afgedrukt. Wellicht zijn uit overlevering ook nog wat namen op te sporen.

Zeer geïnteresseerd is Froukje in de naam van het predikantsechtpaar, dat zich tussen de meisjes van toen heeft laten vestleggen op deze prent.

Vele afgebeelde personen hebben het tijdelijke al voor het eeuwige verwisseld. Toch blijven ze of komen opnieuw in onze herinnering middels deze rubriek in "De Stadsomroeper".

Gaarne uw reactie aan onze redactie. Telefonisch kan dat bij **Gerben Stegenga (telef.: 0514-531432)**. Ook kunt u ons e-mailen (zie eerste pagina van dit blad) of gewoon schriftelijk uw bevindingen bij de redactie **Dubbelstraat 190, 8556 XG Sloten** melden.

U helpt "De Stadsomroeper" op die manier mede, om een stukje uit "Pake's Sleattemer Ferline" op te lossen

Geachte lezer, help mee om met "De Stadsomroeper" de puzzels uit het verleden op te lossen. Bent u ook in het bezit van een foto uit "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE", waarvan u graag wat meer zou willen weten?



Schroom beslist niet deze naar de redactie van ons blad te sturen.

G. St.

BOSK EN GREIDE

De ledenwerfgroep van "Bosk en Greide" had aardig succes met het werven van donateurs en leden. "Bosk en Greide" is een vereniging voor het behoud van onze groene gemeente. Maar wel in samenhang van natuur en werken. Met alleen natuur en geen werk, zoals Den Haag en Leeuwarden willen, blijft onze gemeente niet leefbaar.

Zo nam het aantal donateurs met 60% en het aantal leden met 15% toe.

Natuurlijk zijn nieuwe leden en donateurs nog steeds welkom.

De ledenwerfgroep van "Bosk en Greide".

Tel: 0514-581951, F. de Roos, Mirns



Hierbij wensen wij alle lezers en medewerkers van ons stadsblad "De Stadsomroeper" prettige kerstdagen en een uitermate gezond en niet minder voorspoedig jaar 2004 toe.



DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD



In deze vaste rubriek treft u weer enkele bijzondere zaken aan, welke het gewillig oor van de redactie ter ore zijn gekomen en welke in ons stedeke spelen; dan wel inwoners zijn overkomen. Deze keer handelt het over een nieuwe publiekstrekker in onze stad en over de lotgevallen van stadgenoot Fetze Schotanus jr. in Canada.

SLOTEN HEEFT NIEUWE PUBLIEKSTREKKER!!

Hoewel het eigenlijke toeristenseizoen al enige tijd achter ons ligt, zal het u ongetwijfeld niet zijn ontgaan, dat nog steeds drommen toeristen naar ons stadje komen. Touringcars afgeladen met voornamelijk Japanse en Chinese bezoekers, doen ons stedeke vrijwel dagelijks aan.

Een redactielid van uw Stadsomroeper, dacht aanvankelijk, dat deze toeristen, omhangen met digitale fotoapparatuur en teletenzen, kwamen voor ons stedelijk huizenschoon, maar bij nader onderzoek bleek, dat niet onze fraaie geveltjes aan de gracht deze mensen lokten, doch een bijzondere struik in het tuintje bij de aan de fam.

Johannes de Vries verhuurde woning aan de Wijckelerweg.

In het tuintje staat namelijk, zo ontdekte uw redactielid, de zeer zeldzame Neppa Flora Plasticana in bloei. Voor met name de Japanse en Chinese toeristen, die toch echt wel wat gewend zijn op dit gebied, schijnt een dergelijke plant het summum van tuingenot te zijn.

Toen uw redactielid een driftig fotograferende Japanse toerist vroeg om zijn reactie, nadat deze de plant had bewonderd, verklaarde hij: "Plachtig, plachtig. Mooi gloen met schitterende lose tlosjes, hele wintel dool."

Naar het schijnt, zijn er al riant bedragen geboden voor de Neppa Flora Plasticana, doch de fam. De

Vries wenst, zo gaat althans het verhaal, niet in te gaan op enig aanbod. Ook het afstaan van eventuele stekjes schijnt niet bespreekbaar te zijn.

***Rechts de
bewuste
Neppa Flora
Plastica in
haar volle
glorie.***

***Foto:
G. Stegenga***



OVER WIE VERRE REIZEN DOET

Wie verre reizen doet, kan veel verhalen, zo luidt een bekend spreekwoord. In het onderstaande voorval zou je op dit spreekwoord een kleine variant kunnen toepassen, te weten: over wie verre reizen doet, gaan veel verhalen. En in dit voorval betreft het onze stadgenoot Fetze Schotanus jr.

Fetze jr. maakte onlangs, samen met zijn semi-werkgever Jurjen Breimer, een 2-weekse trip naar Canada en wel naar de staat Ontario. Aldaar bezochten zij onder anderen het bedrijf van Jurjen's broer Jan. Na enkele dagen bij Jan en zijn familie te hebben verbleven, huurden onze globetrotters een auto om vervolgens een rondreis te maken langs de diverse hot-spots en bezienswaardigheden in de regio. Hierbij werd meestentijds overnacht in de in dat land volop aanwezige motels, alwaar dan een tweepersoonkamer werd geboekt.

Daar in dergelijke gelegenheden veelal de mogelijkheden tot een maaltijd en/of het nuttigen van enkele alcoholische versnaperingen niet aanwezig dan wel zeer beperkt zijn, zocht men veelal een motel uit, waar op loopafstand een restaurant of kroeg in de buurt was. Zo kon eten, drinken en slapen op een simpele manier worden gecombineerd, zonder dat men tussen de onderscheidenlijke etablissementen gebruik behoefde te maken van de auto en men derhalve ook risicoloos een biertje kon nemen.

Bij zo'n trip door de staat Ontario mag natuurlijk een bezoek aan de wereldberoemde Niagara Watervallen niet ontbreken, en zo kon het gebeuren, dat ons tweetal neerstreek in een motel nabij The Falls. Na zich eerst aan de watervallen te hebben vergaapt, werd een kroegje opgezocht, want wees eerlijk, het zien van zoveel vocht maakt dorstig. Het gerstenat liet zich prima smaken en het werd een zeer gezellige avond, waarbij ook contacten werden gelegd met enkele andere cafébezoekers. Dit alles gebeurde natuurlijk in de Engelse taal en naarmate de avond vorderde, ging het Engels met name Fetze steeds beter af.

Omdat hij de hele dag al onderweg was geweest en vele indrukken te verwerken had gekregen, besloot Jurjen op een gegeven moment om zijn motelkamer op te zoeken, ten einde van een welverdiende nachtrust te genieten. Vermoedelijk had één en ander te maken met leeftijd, want de veel jongere Fetze was nog lang niet uitgekletst en bleef in het kroegje achter met een aantal plaatselijke kroegtijgers.

Toen Jurjen er reeds enkele uurtjes nachtrust op had zitten; het was toen omstreeks halftwee 's nachts, schrok hij plotseling wakker en kwam tot de ontdekking, dat het bed van Fetze nog steeds onbeslapen was. Danig ongerust ging Jurjen op zoek naar zijn reisgenoot, maar in geen velden of wegen was deze te bekennen. Het kroegje, waar ze eerst hadden gezeten, bleek reeds lang te zijn gesloten en net toen Jurjen lichtelijk begon te

wanhopen, stopte een grote Canadese politieauto op het parkeerterrein bij het motel. Uit de auto stapten 2 zwaarbewapende agenten en tot Jurjen's grote verbazing, en ook wel geruststelling, de verloren gewaande Fetze.



Fetze jr. (rechts op de foto), met naast zich Willie Koopmans, heeft hier de teugels strak in de handen en weet de weg in Sloten als geen ander. In Canada echter raakte hij het spoor even bijster.

Foto: Gerben Stegenga

door naar de motelkamer en dook in z'n bed. Jurjen bleef, met stomheid geslagen door deze opmerking, wat verdwaasd bij de beide cops achter. Nadat hij weer enigszins aanspreekbaar was, deelden de agenten Jurjen mede, dat zij na een melding de verdwaalde Dutchman bij een telefooncel ergens in de stad hadden aangetroffen. Veel zinnigs hadden ze verder niet uit de Dutchman gekregen, maar duidelijk werd wel, dat hij in een motel verbleef. Omdat de agenten verder ook niet wisten, wat ze met hem aan moesten, waren ze maar met hem aan het rijden gegaan en uiteindelijk bij het motel uitgekomen. Nadat Jurjen de beide agenten hartelijk had bedankt voor hun bereidwillige medewerking en hen had bezworen dat één en ander niet weer zou gebeuren, vervolgden de beide gezagsdienaren hun weg. Ook Jurjen zocht z'n motelkamer weer op en trof daar Fetze aan in een diepe slaap, een gesnurk producerend, waarmee hij zelfs het donderende geluid van de Niagara Waterval had kunnen overstemmen.

De volgende morgen werd er, zoals Fetze die nacht zo treffend had aangegeven, inderdaad gesproken en kwam de volledige aap uit de mouw. Nadat die avond het kroegje was gesloten, wilde Fetze nog even wat meer

Toen Jurjen van de eerste verbazing was bekomen, wilde hij zijn reisgenoot de wind van voren geven vanwege diens optreden, doch Fetze was hier op dat moment kennelijk niet van gediend. Hij beende tussen de beide agenten door en voegde Jurjen hierna in vlekkeloos Canadees toe: "Shut up, we'll talk tomorrow".

Vervolgens liep hij

van het stadje zien (zo vaak kwam je daar immers vast ook niet meer). Na wat in de stad te hebben rondgestapt, wilde hij terugkeren naar het motel, maar ja, waar stond dat gebouw nu ook al weer? Geruime tijd doolde Fetze door de stad, maar zag geen herkenningpunten. Toen hij al min of meer de wanhoop nabij was, herinnerde hij zich plots de Tv-documentaires over de Amerikaanse en Canadese politie, waar altijd **911**, het politiealarmnummer werd gebeld. In een telefoonceel belde hij vervolgens dit nummer, maar hierbij ging kennelijk in de communicatie met de centralist iets niet helemaal goed, want binnen no time kwamen er 2 grote politieauto's aan scheuren en zo raar had het om Fetze nu ook weer niet hoeven. Nadat hij in zijn beste Engels duidelijk had gemaakt wat er aan de hand was, werd hij achter in één van de politieauto's geplant en ging men met hem aan het rijden, totdat uiteindelijk het bewuste motel werd gevonden en Fetze, een hele ervaring rijker, zijn bedje op kon zoeken. Naar verluid heeft Jurjen zijn reisgenoot Fetze jr. de rest van de trip geen moment meer uit het oog verloren, zodat deze, na een verder zeer geslaagde trip, veilig en wel weer bij pa Fetze en ma Rudy in Sleat kon worden afgeleverd.

JL



EEN KAARTJE VOOR DE ZIEKEN ? **KLEINE MOEITE, GROOTS GEBAAAR**

Regelmatig komt bij ons de vraag binnen of de adressen van Sleattemers die in het ziekenhuis liggen nog worden opgehangen. Het komt zelfs voor dat mensen speciaal om deze reden even naar de winkel komen en dan soms verontwaardigd reageren dat wij van niets weten, simpelweg omdat ons niets is doorgegeven.

*Dus mensen, mocht uw zieke familielid, kennis, buurman of buurvrouw er prijs op stellen kaarten uit Sloten te ontvangen, geef het adres dan even tijdig door aan Kadowinkel "de Dream" of maak het bekend bij het Postkantoor. Dat is altijd mogelijk.
Het voorkomt teleurstellingen en is wel zo prettig voor alle betrokkenen. Oftewel kleine moeite, groots gebaar.*

Eric Wondergem (Kadowinkel "de Dream") en Ineke Pierik (Postkantoor)

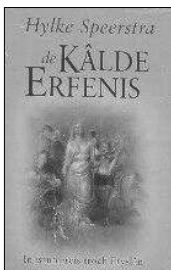
SLEATTEMER NIJS OM UTENS

□ *Burgemeester Wiebe Pitlo heeft 28 november, na bijna twintig jaar, afscheid genomen van zijn gemeente Gaasterlân-Sleat. De VVD'er heropende het gerestaureerde raadhuis uit 1615 aan de Dubbelstraat in Balk samen met de stadsschutterij van Sloten. Het ontsteken van het kanon was zijn laatste officiële handeling als eerste burger. Tijdens de bijzondere raadsvergadering in de monumentale raadszaal had Pitlo zichtbaar moeite met het afscheid. Uit handen van burgemeester Andrzej Pietrula van de Poolse zustergemeente Krzemieniewo ontving hij het ridderkruis van verdienste voor Polen voor twaalf jaar van ondersteuning en samenwerking. De hoge onderscheiding voor buitenlanders en Polen in het buitenland wordt volgens Pietrula zelden toegekend. Voor dezelfde verdiensten kreeg hij van de Nederlandse stichting Goude Mata Polonia een erekruis. De afscheidsreceptie na de bijzondere raadsvergadering en de gemeentereceptie 's avonds voor de inwoners van Gaasterlân-Sleat werd drukbezocht en gehouden in de burgerzaal van het gemeentekantoor.*

□ *Ook Gaasterlân-Sleat hoort sinds 27 november jl. officieel bij de Regio VVV IJsselmeergebied Friesland. Op de jaarvergadering in Rijs besloten de leden tot ontbinding van de plaatselijke VVV Gaasterland Sloten. De landelijke organisatie stelt deze opheffing als voorwaarde voor deelname aan een regio VVV. De stichting vertegenwoordigt vanaf het begin de gemeenten Nijefurd, Gaasterlân-Sleat, Lemsterland en Wûnseradiel. Later sloten ook Harlingen en Franeker zich aan. Dat de VVV Gaasterland Sloten zich als enige nog niet officieel had ontbonden, had te maken met een aflossing van een lening. In januari bestaat de stichting IJsselmeergebied Friesland drie jaar. Vanwege de toetreding van Harlingen en Franeker, verandert de naam vanaf dat moment in VVV Friese Kust.*

De nieuwe burgemeester van Gaasterlân-Sleat Thea de Roos is begonnen met haar werkzaamheden. Op 1 december jl. werd zij en haar man Jan opgewacht bij de carpoolplaats bij Sondel. De wethouders Joop Meinsma, Willem Sprik en Ynze de Boer stonden met bloemen klaar. In een landauer uit 1910 van de Amsterdamse rijtuigenfabriek Spijker werd het echtpaar De Roos naar het gemeentehuis aan de Dubbelstraat in Balk gereden. Thea de Roos werd woensdag 3 december jl. tijdens de raadsvergadering officieel als burgemeester geïnstalleerd.

HYLKE SPEERSTRA EN DAT FAMKE ÚT SLEAT



Hoefolle swierder hie ik it hjir op dy freedtemoarn fan 18 jannewaris 1963. Al op 'e Swette ferwaard ús kopgroep ta in heal útinoar raffele peloton flechters dat noch amper wist hokker kant it út moast. Der hong in stjerrend kâlde dize oer dit paad. Kwalster, tichtwiske skuorren en de earste sneuvele stakkers. Al foar de Dillebrêge wie de Swette feroare yn in wytbeferzen en mei bloedspoaren tekene Berezina; it wie de lijenswei tusken Minsk en Mogilov dêr't it foarútskade leger fan de oermoed syn Waterloo fûn. It frear mar in graad of trettjin, mar de beferzen dampen deun boppe it iis begûnen hjir al oan eagen, earen en teannen te fretten.

Ik ried op in ûntregele kompas, stroffele oer in weitôge skoech, in mûtse, in hoes, in persoan dy't mei kâlde Hein te fûstkjen lei.

Healwei Snits gisele ik mei in smak foaroer en koe even gjin siken mear helje. De pine kaam earst doe't ik de kopgroep wer ynhelle hie. En doe't nei in ivichheid de dage kaam, wie ik it ljocht yn 'e eagen kwyt. O, ik wurd blyn. Ik liet my fierder loadse op it gehoar; op it skrassen, flokken en kreunen.

Ik belâne op 'e Sleattemermer dêr't de dei kaam en ik it spoar folslein bjuster rekke. Op 'e taast skarrele ik by in hege wite muorre del dy't der net wie. Doe mei de kop tsjin it iis. Doe wie dêr de hân fan dat famke fan Sleat. 'Jo moatte nei it sikehûs, man.'

Sneuvele. Alleast oansketten. Tiid en plak foelen wei, letter bliek, se hiene myn lichem nei sokssawat as in fjildlazaret sleept. Doe't ik weromkaam op 'e wrâld bliek it de boargemasterskeamer fan de stêd Sleat te wêzen. De boargemaster koe ik as de man dy't tagelyk gemeentesiktaris wie. En no spile er ek noch de net betelle fjildpredikant.

Ik hearde kjirmjen, roek joadium; blyn as ik wie, fieldde ik hoe't deselde fjildpredikant him oer my hinne bûgde. Yn gedachten seach ik him mei in bibeltsje yn 'e hân. Hurd even ien ôflizze en dan nei de folgjende. Wêr bleau er no mei syn lêste wurd fan treast en hope! Ik wie útfallen yn de Alvestêdetocht! Hjir hie ik sân jier foar treend. Hjir hie ik fan dreamd de dream dat ik op de Prinsetún mei de hannen omheech oer de einstreek glide soe. Nee, mei ien hân omheech stutsen, want ik soe in imago fan

beskiedenheid opbouwe moatte: Mei ien hân omheech, en mei in djiptankbere eachopslach.

Der waard wer in lichem binnendroegen dat njonken my dellein waard. Se fregen de man oft er oan fiif ta telle woe. Dat wie te heech grypt, dat slagge him net. Ek syn namme woe him mar net yn 't sin sjitte. Mar der wie efkes letter ien begryp dat er noch útbringe koe: ...'Alvestêdetocht'... Efkes letter hearde ik in skjirre troch lagen klean knippen. By de sprakeleaze, sa moast ik begripe, stiek in lange splinter fan de skynbonke dwers troch boppe- en ûnderbroek. Ik moast sjen fuort te kommen. Hjiwei. Ik skarrele oerein, fûn op 'e taast in buro, in doar, in brede gong. De wrâld wie lyts en skier, mar ik roek wer it iis, fielede my efkes ûntsnaapt oan de teloarstelling.

'Wêr kin ik my wer opbine,' haw ik neffens tsjûgen roppen. Der wie foar my gjin iis, seine se. In stim fan ien mei ferstannich praat. Kom mar mei. Se koene net oansjen dat ik grynde; fanwegen de beferzen eagen soe it trije dagen lykje dat ik grynde.

En hjoed, op de glêde Swette, giet myn reis oer roazen. Foar my ljochtet in oaze op, ik sil der al hast yn op stowe. It blykt in brêge te wêzen dêr't ik net foar hoech te bûgen. Op en om it keunstwurk stiet in leger jongfolk te hossen. Skynwerpers. Ik nim kleuren waar. In pear tellen letter is it wer stil en roetstjuster.

**lispolka en skriftlêzing –
“De Kâlde Erfenis” fan Hylke Speerstra**



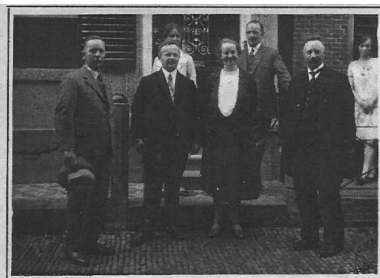
B E D A N K T



Langs deze weg wil ik iedereen bedanken voor de vele kaarten, bloemen, het fruit en andere lekkere dingen, die ik heb gekregen tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en na mijn thuiskomst. Heel hartelijk bedankt. Ook voor de belangstelling naar Tini en de kinderen toe. Nogmaals hartelijk dank.

Tini, José, Sandra, Jan Pieter en Guus de Groot

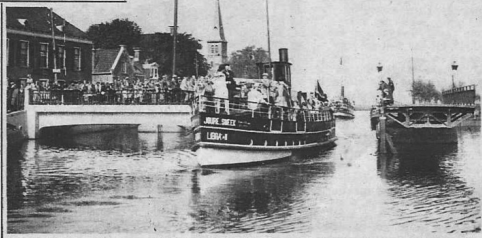
IN 1928 BESTOND DOUWE EGBERTS 175 JAAR



De tweede dag had als hoofdnummer: Boottocht voor het Personeel. In zeven keurig versierde booten werd de tocht aanvaard. Ieder der opvarenden ontving aan boord een lunchpakket. Ook hier was alles op keurige wijze geregeld. Wat hebben de tochtgenooten en ook wij genoten van deze schitterende vaart. Een strakke, blauwe, onbewolkte hemel, 'n publiek dat in prima feeststemming verkeerde, m'n liefje wat wilt ge nog meer. Te Sloten werd gemoederd en begaven allen zich aan wal. De tocht door het oude stedeke Sloten is een ware triomftocht geweest. De heer J. H. W. Verkouteren, Burgemeester der stad Sloten maakte met 'n echtgenoot hun opwachting voor hun woning en bracht de jubilerende Directie mede namens de geheele gemeente hun hartelijke felicitatie over. Hierboven: de Burgervader met echtgenoot en de Directie.

Foto rechts: Een der zeven booten passeert de brug te Woudsend waar zich een groote massa menschen verzameld had om de feestvierenden toe te uiwen.

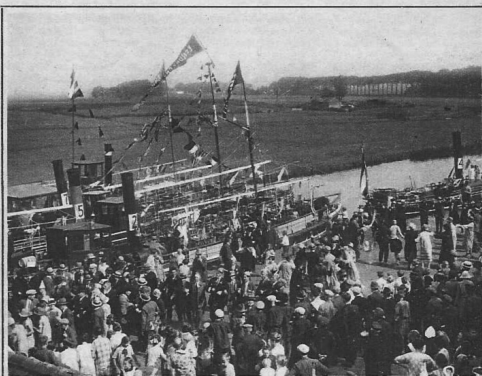
Groots werd dit jaar het 250 jarig bestaan van Douwe Egberts gevierd, inmiddels een grootheid van een concern. Ook in 1928 werd bij deze firma al feest gevierd, getuige bijgaand artikel, ons toegestuurd door Geurt



van den Brink uit Joure, âld-Sleattermer en oud-medewerker van D.E. in Joure.

In 1928 werd tijdens het 175 jarig bestaan ook Sloten onderdeel van de festiviteiten van de fabrikant in koffie, thee en tabak.

Dit artikel is afkomstig uit Fen Fryske Groun (11 september 1928)



Bij het aan wal gaan der gasten maakte onze fotograaf deze oerzichtschiek. Zoals onze foto doet zien, zat de stemming er in.

ZEER BEPERKTE STEDENBINDING

Er zijn van die momenten, dat men zich geroepen voelt om weer eens wat orde op zaken te stellen. De opruimwoede slaat dan toe. Kijken of de stapel op jouw schrijftafel nog wel zo belangrijk en waardevol is om nog langer te bewaren. Je slaat dan al lezende aan het 'opruimen'. Keurig werk. Wat eerst op de linkerhoek van je bureau lag, ligt nu rechts. Tevreden bekijk je het bereikte resultaat.

Tussen de stapel uitgaven van "De Stadsomroeper" o.a. die van december 2001. Daarin o.m. een verslag van de Algemene ledenvergadering van ijsclub "Eendracht" van 26 november 1938, opgesierd met een plaatje van "Frisia Schaatsen". Opeens ben je weer bij de les.

De houten schaatsen van "Frisia Schaatsen" werden gemaakt in IJlst. Deze schaatsenfabriek stond nabij de mogelijk meer bekende fabriek van "Nooitgedacht". Oprichter van "Frisia Schaatsen" was Eeltje de Vries. De fabriek ging later over op diens zoon Willem de Vries en weer later op diens zoon Eeltje. Een schaatsenfabriek bleek economisch kwetsbaar omdat die volledig afhankelijk was van een goede ijswinter. Zo kon het gebeuren dat Eeltje jr. een lange reeks van jaren opgescheept bleef zitten met duizenden paar schaatsen. Als er dan eindelijk weer eens een "echte" winter kwam, kon de hele voorraad de deur uit. Dan kwam de vraag weer: "Weer staal en hout inkopen met alle risico's vandien?" De zoon van Eeltje jr. zag niets in een traditionele opvolging. De fabriek werd dan ook gesloten.



Willem de Vries was getrouwd met Tetje van der Hei uit Sloten, dochter van Gerrit van der Hei en Arendje Deinum. Met dat huwelijk was daar dus iets van een stedenbinding. Tot verdere uitgroei van contacten tussen IJlst en Sloten is het nimmer gekomen. Geen enkele vorm van samenwerking, noch op economisch, noch op cultureel gebied. Beide stadjes staan in de rij der Friesche Elfsteden en dan houdt het op.

Mogelijk hebben de Slotenaren wel gedacht: "Wat moeten wij met IJlst als die plaats een stadswapen heeft met een schip zonder roer?" En in IJlst heeft men mogelijk gedacht "Sloten met haar gekruiste sleutels houdt de poorten dicht en daar kom je zo maar niet binnen!"

P.Y. Meinema

NIEUWS VAN DE STEDELIJKE FANFARE

In het voorjaar van 2003 waren de voorbereidingen al in volle gang. Muziekvereniging Stêd Sleat gaat naar het concours!

Voor het concours moet er een keuze worden gemaakt uit een lijst met 'verplichte werken' voor de afdeling waarin het korps uitkomt; in ons geval



Tussen de repetities door even bijkomen met een lekker bakkie.

Foto: muziekver. "Stêd Sleat"

de 1^e afdeling. Het werd de 'Zwaanriddersage' van Jan Bosveld, waar we vóór de zomervakantie al een beetje aan konden 'ruiken'.

Uiteraard begint dan na de vakantie het echte werk. Met frisse moed gaan we er tegenaan.

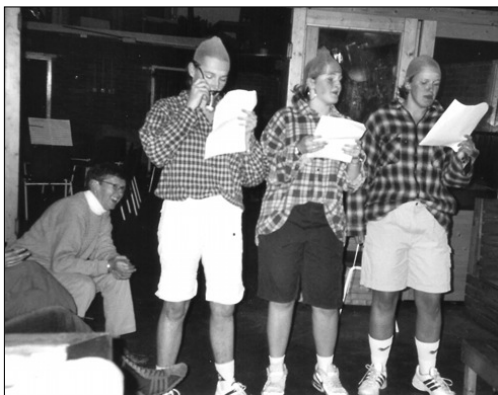
Vanaf september/oktober sectierepetities. Elke week voorafgaande aan de repetitie op woensdag een groep instrumenten waarmee de stukken worden doorgenomen. Het vergt veel motivatie van de leden.

Op 1 en 2 november hebben we zelfs een studieweekend georganiseerd.

We verbleven in kampeerboerderij 'De Trije Peppels' in Heeg. Zaterdagmorgen vroeg begon het programma.

Eerst gezamenlijk repeteren, uiteraard de nodige pauzes tussendoor, en 's middags verschillende sectierepetities. Na het diner, wat bestond uit diverse pasta's, klaargemaakt door enkele leden, was er nogmaals een gezamenlijke repetitie. Hoewel we 'ús nocht' toen al enigszins hadden, werd er toch nog redelijk gemusiceerd.

Om ca. half negen was het tijd voor de bonte avond. Voor deze avond werd een beroep gedaan op alle leden om zich ten tonele te begeven. Aan deze



Onze hoornistes Marieke, Sietske en Fokje met hun parodie op onze dirigent.

Foto: muziekver. "Stêd Sleat"

volop aan de slag. Na het ontbijt stond er om 9.30 uur weer een gezamenlijke repetitie gepland. Hoewel het programma aanvankelijk tot ca. 14.00 uur zou duren, hebben we er om 12.00 uur een punt achtergezet. Na de lunch was het tijd de boel op te ruimen, in te pakken en de boerderij schoon op te leveren.

We kunnen terugzien op een prachtig muzikaal weekend.

De week erna worden de puntjes nog eens op de 'i' gezet. Woensdag onze reguliere repetitie en donderdag de generale repetitie in de 'Paadwizer' te Balk. We zien het concours hoopvol tegemoet.

Zaterdag 8 november is het dan zover. We vertrekken om 12.00 uur uit Sloten naar De Lawei in Drachten. Om 13.30 uur kunnen we inspelen in een aparte ruimte; we hebben tot 14.10 uur de tijd.

Om 14.30 uur nemen we plaats op het grote podium van de Grote Zaal. Overall staan microfoons van Omrop Fryslân, die de hele dag opnames

oproep werd veelvuldig gehoor gegeven. Ook de roddelpers was aanwezig en tevens een heus 'huisvrouwenorkest'. De hoornistes kropen in de huid van onze dirigent, wat hilarische taferelen opleverde. Daarnaast werden er voordrachten gegeven en was er een fantastische playbackact van enkele jeugdleden.

Al met al een zeer geslaagde avond.

Zondagmorgen, na een korte nacht, weer

maakt. Het resultaat van ons optreden zal binnenkort wel te horen zijn op Radio Fryslân, op zondagmorgen tussen 12.00 en 13.00 uur.

Als alles in gereedheid is gebracht, beginnen we met een koraal, lied 323.

Na het belletje van de jury is het tijd voor het verplichte werk, 'De Zwaanriddersage'.

Het wordt een spannende doch zeer muzikale uitvoering.

Als laatste speelt Stêd Sleat 'Gulliver's Travels' van Bert Appermont; het vrije werk. Dit werk bestaat uit vier verschillende deeltjes. Ook dit werk wordt goed uitgevoerd.

We kunnen terugzien op een geslaagd optreden en de leden zijn hoopvol gestemd. Echter het wachten op de uitslag duurt nog lang. Nog vier korpsen te gaan en dan weten we wat de jury heeft beslist.

Stêd Sleat krijgt van de jury gemiddeld 81,17 punten, wat goed is voor een mooie eerste prijs. Daar kunnen we gerust mee thuis komen!

Het is een drukke periode geweest naar het concours toe. Maar het heeft zijn vruchten afgeworpen!

We bevinden ons nu weer in wat rustiger vaarwater. We hebben inmiddels de Goedheilgman muzikaal verwelkomd en op dit moment werken we toe naar de Kerstnachtdienst in de Ned. Hervormde Kerk in Sleat op 24 december, die door ons muzikaal begeleid gaat worden.

Voor volgend jaar staat er een gezamenlijk optreden gepland met de Sleattermer Kaaien (ons stedelijk dameskoor). Hierover ontvangt u te zijner tijd meer informatie.

We zien uit naar een muzikaal 2004!

Namens muziekvereniging "Stêd Sleat", Nellie Leentjes



TANK

Dat wolle wy hjirby sizze oan eltsenien, dy't mei ús meilibbe hat, de ôfrûne moannen. Lokkigernôch giet it no al wat better, mar de takomst bliuwt ûnwis.

Yn alle gefallen docht it ús goed om te witten dat wy rekkenje kinne op de stipe fan de minsken rûnom ús hinne.

Cor en Linda van der Veen-Verhoeff

MEMENTO MORI 2003



Ook het afgelopen jaar waren er in onze gemeenschap mensen die met moeite, pijn en verdriet werden geconfronteerd, omdat geliefden, van wie ze hielden, soms als het leven nog niet eens was ontkiemd; na een langdurig lijden of heel plotseling, ons ontvielen. Omdat zij allen hun eigen plekje in ons stadje en in ons hart innamen, een ieder op zijn of haar eigen wijze, willen wij hen in dit nummer van "De Stadsomroeper" gedenken.

Op **2 maart 2003** komt er een einde aan het leven van **Haije Hornstra**, M. v. Coehoornstraat 1, 80 jaar oud.

Haije Hornstra zag op 1 juli 1922 in Oudemirdum het levenslicht. Het gezin Hornstra telde uiteindelijk 10 kinderen. Heit Hornstra verdiende de kost met verzekeringen.

In zijn jongensjaren was armoe troef en Haije moest al vroeg aan het werk. Hij kreeg een baantje bij de bakker. In de oorlog werd hij in Duitsland te werk gesteld. Na de bevrijding pakte hij zijn werkzaamheden bij de bakker weer op.

In 1946 ging Haije als vrijwilliger in het leger. In 1947 moest hij naar Ned. Indië en deed mee aan de politionele acties daar. De afwikkeling door de Ned. Overheid na zijn tijd in Indië gaven Hornstra weinig voldoening, net zoals vele anderen, die hier destijds zaten.

In maart 1950 kreeg Haije Hornstra een baan bij de melkfabriek in Sloten (destijds onderdeel van de Lijempf). In mei 1950 trouwde hij met Ymie Homma. Na eerst op de Heerenhoogweg te hebben gewoond, kwamen ze later in Sloten op de Heerenwal (huis fam. Marten Brouwer) te wonen. Midden 50-er jaren settelden de Hornstra's zich aan de Spanjaardsdijk, als eerste bewoners van de nieuwe woningen die hier gebouwd werden. Later zou hun straatnaam wijzigen in de Menno van Coehoornstraat. Zes kinderen zouden hun leven verrijken.

Haije Hornstra werkte o.a. als kaasmaker, bij de melkontvangst en later als poedermaker, toen de Sleattemer fabriek zich in veevoer had gespecialiseerd.

Ook bracht hij de Libelle en Donald Duck rond en deed lange tijd in verzekeringen, net als zijn vader. Actief was hij in de PvdA.

In 1982 ging Haije met de VUT. Lang mocht hij, samen met Ymie genieten van zijn vrije tijd. Graag gingen ze er op uit en ook werd menige klaverjasmiddag/-avond bezocht. Kaarten was een grote passie van Haije.

Haije was gelovig, al liep hij daar niet mee te koop.

De laatste jaren waren moeilijk voor Haije omdat zijn gezondheid het steeds meer liet afweten. Liefderijk verzorgd door zijn vrouw, kwam op 2 maart op 80-jarige leeftijd een einde aan zijn leven.

Een leven waar door zijn kinderen liefdevol op terug werd gekeken tijdens de begrafenisplechtigheid in de SoW-kerk in Sloten op vrijdag 7 maart.

*Hoe wij mogen spreken,
In wat tong of taal.
Kind'ren van één Vader,
Zijn we allemaal.*

Op **6 maart 2003** overlijdt **Gerben Jan Jorritsma**, lt Far 2, 72 jaar oud.

Gerben Jorritsma werd geboren op 10 oktober 1930. In 1955 trouwde hij met Jikke Cnossen.

Voordat Jorritsma naar Sloten kwam, was hij een groot deel van zijn leven boer op Tjerkgaast, vlak tegenover de kerk.

Hij was een boer in hart en nieren en altijd een harde werker. Jorritsma was niet een man die zijn tijd verdeed met praten. Daar was zijn tijd te kostbaar voor. Hij hield van actie en tempo. Als een andere boer erover dacht te gaan maaien, dan was het gras er bij Jorritsma al lang af en was hij al weer bezig met de volgende fase in het boerenproces. Jorritsma was z'n collega's altijd net een stapje voor.

Hij had al vroeg een Hollandse stal een breidde steeds meer uit. Toen het melkquotum zijn intrede deed, verzette Jorritsma de bakens door het zelf maken van kaas. Ook deed hij in vleesvee.

Verdriet bleef het gezin Jorritsma niet bespaard. Hun oudste zoon en broer kwam door een ongeluk om het leven. Dit trok een zware wissel op hun aller leven.

Omdat zijn werkzame leven erop zat, deed Gerben Jorritsma de boerderij over aan zijn kinderen en vestigde zich met zijn vrouw in Sloten.

Een hele omschakeling moet dat geweest zijn, het boerenleven op afstand te moeten gadeslaan, waar hij tijdens zijn arbeidzame leven altijd middenin had gestaan.

Zeer regelmatig kwam hij evenwel nog op de boerderij.

Lang mocht Gerben Jorritsma niet van zijn welverdiende rust in Sloten genieten.

Hij werd ernstig ziek. Op 6 maart 2003 kwam het overlijden van Gerben Jan Jorritsma, 72 jaar oud, zeer onverwacht.

Boven de rouwbrief stond: "De Heer is mijn Herder". En Die Goede Herder vergeet niet zijn kinderen naar grazige weiden te voeren. Naar waat'ren der rust.

*'k Zal immer verkeren
in 't huis mijnes Heren:
zo kroont met haar zegen
Zijn liefde m'altijd.*

Op **27 maart 2003** wordt het leven van **Willem Johannes Raterman**, Ielannen, Sneek, 65 jaar oud, afgebroken.

Wim Raterman werd op 10 december 1937 geboren als zoon van Johannes en Antje Raterman-Damstra. Wim was een mongool en een bijzondere jongen met zijn eigen specifieke talenten. In gedachten zien we Wimpie nog fietsen door Sloten. Z'n vehikel was voorzien van een achteruitkijkspiegel, waar hij echter weinig gebruik van maakte. Iedereen hield altijd rekening met hem als hij aan kwam fietsen. Bijna dagelijks kwam hij bij Sleattemers als Theun en Tetsje van der Sluis, Age en Mien de Jong en Lieuwe en Hanneke Melchers over de vloer. Naast zijn snoepje mocht hij graag even over een gekheidje, eerder ging Wim niet weg.

In 1972 overleed zijn vader, tot dan toe met vrouw en Wim wonend in het Van der Wal's Rusthuis. Elke dag bezocht Wim het graf van zijn vader. Bijzonder trouw was hij hierin.

In Sneek werkte hij bij het werkvoorzieningschap Finkenburgh. Altijd ging hij hier met de bus naar toe. Elke chauffeur en passagier kende Wim Raterman dan ook.

Zijn moeder nam de verzorging van haar bijzondere zoon geheel op zich en kon dit ook niet uit handen geven. Erg verdrietig was het moment dat zij op 18 september 1988 kwam te overlijden. Wat moest Wim, die zolang in zijn oude vertrouwde Sloten had gewoond? Zelfstandig wonen was voor hem niet weggelegd.

Gelukkig kreeg hij een plekje in gvt. "Galamahiem" in Koudum, waar nog enkele andere Slotenaren zaten.

Enkele keren per jaar kwam Wim met familie in Sloten om even bij zijn oude adresjes aan te gaan en een hapje in "Taveerne 't Bolwerk" te eten.

Wat was hij zielsblij als hij in Koudum bezoek kreeg of daar een kaart ontving. Van dankbaarheid wreef hij zich vervolgens in de handen.

Zeer geregeld ging Wim naar de kapel van de Finke en op zondagmiddag verdween hij tegen een uur of vijf vaak naar zijn eigen kamer om naar de kerkdienst te luisteren. Zijn kinderlijk geloof in en trouw aan Jezus zijn Heer, onderscheidde Wim van mensen die wij vaak als normaal aanmerken.

Zijn wereldje werd de laatste jaren steeds kleiner en uiteindelijk riep zijn Verlosser dit zeer bijzondere kind, Willem Raterman, op 27 maart tot Zich. Wim werd op de algemene begraafplaats in Sloten ter aarde besteld, naast zijn ouders, die hem zo dierbaar waren.

*God legt Zijn schild om Zijn getrouwen,
Die leven van geloof alleen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
Van liefde om zijn tranen heen.*

Op **19 april 2003** komt **Bernardus Gerardus (Bennie) Visser**,
Tjerkgaast, 34 jaar oud, zeer plotseling te overlijden.

Bennie Visser werd op 14 april 1969 in Oudeschouw geboren.

Hij kwam met Sloten in aanraking door zijn werk als kok bij de fam. Rutgers in zowel "Taveerne 't Bolwerk", als "De Mallemok". Enige tijd was hij bedrijfsleider in laatstgenoemd etablissement. Hij bleef de Sleattermer horeca 10 jaar trouw. Bango, zoals zijn vrienden hem noemden, was avontuurlijk ingesteld en maakte in zijn Sleattermer tijd vele reizen.

In Sloten ontmoette hij ook de liefde van zijn leven, Simone Leffertstra. Met haar wilde hij zijn leven delen. Hun liefde mondde uiteindelijk uit in een huwelijk en Bennie was een zeer gelukkig mens. Eerst woonde het paar in de Ruurd Altastrjitte en vervolgens betrokken ze, net buiten Sloten, een appartement in de boerderij van Siebolt Visser aan de Gaestdyk in Tjerkgaast.

Sinds 13 mei 2002 kreeg Bennie een geregeld leven, omdat hij toen als bode van de gemeente Gaasterlân-Sleat in dienst trad. Eindelijk eens vrij te zijn op momenten dat de doorsnee Nederlander dat ook is, voldeed Bennie prima. In zijn nieuwe baan zag hij een nieuwe uitdaging.

Ook kon hij zich prima uitleven in zijn liefde voor de paardensport. Geregeld werd hij signaleerd bij de paardenkoersen in Wolvega en ook trainde hij de viervoeters graag. Bennie genoot er met volle teugen van.

Het geluk lachte hem toe, toen bekend werd dat Simone zwanger was. Actief waren ze beiden om alles klaar te maken voor de aanstaande bevalling. Ineens nam het leven een totaal andere wending.

Op 19 april, Goede Vrijdag, werd Bennie Visser op 34-jarige leeftijd zeer plotseling aan het leven onttrokken. Een hevige schok ging door Sloten en omgeving, toen bekend werd dat deze jonge, aardige vent zo wreed door de dood werd overvallen.

Zeer grote belangstelling was er tijdens de avondwake en de uitvaart in de St. Fredericuskerk in Sloten, een teken dat hij zeer geliefd was. Zelden zullen de tranen in Sloten zo intens geplengd zijn als op die dagen.

Op 26 juni werd Jildou Hendrika geboren. Wat zou Bennie trots op zijn dochter en Simone zijn geweest.

Dat zijn onvoorwaardelijke liefde voor hen beiden het grote verdriet om het gemis een beetje draaglijk mag maken.

*Wanneer het licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht.
Dan weet ik Heer, dat U mijn zwakheid ziet,
dan zeg ik dank, want U verlaat mij niet.*

Op **27 juni 2003** blijkt het leven van **Rens**, zoon van Evert-Jan Punter en Marijke de Vries, Schoolstraat 167/C, niet levensvatbaar te zijn.

Het verdriet en de teleurstelling is groot als je als ouders nieuw leven verwacht, wat uiteindelijk niet levensvatbaar blijkt te zijn. Nauw is het ongeboren kind met het lichaam van de moeder verweven geweest. Een verbondenheid voor het leven. Samen is gedroomd en gefilosofeerd over de dingen die met de geboorte van je kind allemaal worden verwacht. De toekomst met je kind wordt verwachtingsvol tegemoet gezien en de komst van de kleine kan dan ook niet snel genoeg plaatsvinden.

Grote blijdschap maakt plaats voor teleurstelling, pijn en verdriet, als blijkt dat het jonge leven niet mag ontkiemen. Vele vragen beheersen je leven en waar het volop feest had moeten zijn, verdringen zich nu tranen op je levensweg, die je een optimistische kijk op een zorgeloze toekomst ontnemen.

Toch moet je verder en zoek je steun bij familie en vrienden in de hoop een weg te vinden waarop je weer verder kunt leven. Tijd heb je nodig om samen dit verlies een plaats te kunnen geven.

Duidelijk is wel: Rens staat voor altijd met liefde in jullie hart gegrift.

*Nog zo klein
zo jong en onwetend.
Maar toch zo groots en fijn
wat jij voor ons hebt betekend.*

Op **7 juli 2003** komt er een einde aan het leven van **Albert de Vries**, St. Nicolaasga, 88 jaar oud.

Albert de Vries zag het levenslicht op 29 augustus 1914 in Sondel. Omdat vanwege de armoedige tijd verder leren na de lagere school er niet inzat, kwam De Vries in 1929 in dienst van de Sleattermer winkelman en foeragehandelaar Gerben van der Wal. In 1937 trouwde hij met Jantje Boschma en enkele dagen daarna werd hij eigenaar van de kruidenierszaak aan de Voorstreek. Zijn vrouw overleed al op jonge leeftijd. Albert de Vries bleef achter met zeven kinderen. Enkele jaren later kwam Akke Koopmans in zijn leven. Met haar zou hij zijn verdere leven delen en hun huwelijk mocht 46 jaar duren.

De A&O winkel van De Vries was niet alleen een begrip in Sloten maar ook bij de toeristen. De Vries was een middenstander die zich als een vis in het

water voelde in de omgang met zijn klanten.

In 1985 sloot Albert de Vries de winkeldeuren en genoot hij, samen met zijn vrouw, van het vrije leven. Regelmatig kwam hij nog in winkels om te zien hoe het er daar aan toe ging. Het oude beroep liet hem ook na zijn arbeidzame tijd niet los.

Verdriet ging ook de deur van de fam. De Vries niet voorbij, door het overlijden van hun zoon en broer. Een kind te moeten verliezen raakt een mens zeer diep.

De Vries was kerkelijk en politiek zeer betrokken en uitermate trouw in zijn gang naar de Gereformeerde en later naar de SoW-kerk.

De laatste jaren van zijn leven bracht Albert de Vries, samen met zijn vrouw, door in St. Nicolaasga. Een moeilijke tijd brak voor hem aan want Sloten lag hem nog altijd zeer na aan het hart. Depressies maakten het leven er voor hem niet gemakkelijker op.

Na een kort ziekbed verwisselde Albert de Vries, 88 jaar oud, op 7 juli 2003 het tijdelijke voor het eeuwige.

"Mijn genade is u genoeg", stond te lezen in de rouwbrief. Troostrijke woorden in het verdriet om het gemis die Jezus gesproken heeft en die zijn naasten in het geloof in de Almachtige mogen sterken.

*U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.*

Op **17 september 2003** overlijdt **Grietje Haringsma-Aukema**,
B.H. Mulierstraat 16, 63 jaar oud.

Grietje Haringsma-Aukema werd geboren in Nijemirdum op 3 oktober 1939. Ze trad in het huwelijk met Wiebe Haringsma en Sloten werd haar voorland. Het echtpaar Haringsma woonde o.a. op het Achterom, Bolwerk Z.Z. en in de B.H. Mulierstraat.

Uiteindelijk mochten ze 39 jaar elkaars lief en leed delen.

Zorgen voor een ander zat haar in het bloed. Vele bezoeken bracht ze aan haar ouders om hen te helpen, ook toen deze later, op hoge leeftijd, in Talma Hiem in Balk hun domicilie kregen. Grietje heeft veel voor hen betekend. Ze miste haar ouders dan ook erg toen ze kwamen te overlijden. Haar regelmatige bezoeken aan Balk waren voorbij.

De zorg en bezorgdheid had ze ook altijd voor en over haar kinderen en later haar kleinkinderen. Haar huishouding was haar favoriete domein. Hierin deed ze graag haar dagelijkse werkzaamheden. Ook mocht ze graag over een praatje en met het vervaardigen van kaarten kon ze zich geweldig vermaken. Wat een tijd en energie stak ze daar in.

"DE STADSOMROEPER", december 2003

Er lag nog veel materiaal klaar, waarmee ze in haar hobby nog jaren vooruit kon. Zo ver zou het evenwel niet komen.

Haar gezondheid nam de laatste jaren zienderogen af en vooral het laatste jaar ging ze ziekenhuis in en ziekenhuis uit. Wat voor een gezond mens de gewoonste zaak van de wereld is: ademen, werd voor haar steeds problematischer. Wiebe stond haar liefdevol terzijde.

Haar leven raakte aan steeds meer beperkingen onderhevig. Niemand zal ooit geweten hebben hoe ze zich echt moet hebben gevoeld.

Het overlijden van Grietje Haringsma-Aukema, nog maar 63 jaar oud, op 17 september 2003, kwam voor velen toch nog heel plotseling.

In de rouwdienst op 22 september stond de trouwtekst van Wiebe en Grietje: "Weest blij in de hoop, geduldig in de verdrukking en volhardend in het gebed" centraal. Woorden die de familie in moeilijke tijden tot grote troost en sterkte kunnen zijn.

*Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog,
licht in het duister, wijs de weg omhoog.
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij.
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.*

Op **13 oktober 2003** komt er een einde aan het leven van **Jan Hordijk**, 76 jaar oud.

Jan Hordijk werd geboren op 4 november 1926 te Rotterdam. Daar volgde hij de H.B.S. en studeerde vervolgens aan de T.H. te Delft.

Als werktuigbouwkundig ingenieur heeft hij in zijn leven diverse functies bekleed; de laatste als directeur van de Suikerfabriek (Suikerunie) te Groningen. Na zijn pensionering en het overlijden van zijn eerste vrouw, pakte Jan de draad weer op met zijn huidige vrouw, Ria Hordijk. Tien jaar lang mochten zij genieten, waarvan bijna acht jaren in Sloten.

Zijn grote passie was zeilen maar ook zendamateurisme. Jarenlang was hij landelijk voorzitter van het VERON (Vereniging voor Experimenteel Radio Onderzoek Nederland). Hier sloot hij zich aan bij de Friese afdeling (de Friese meren). Eén keer in het jaar was hij te zien op de fabriek, waarvan af uitgezonden werd. Door deze passie legde hij hier vele contacten.

Een cursus Fries deed Jan om toch vooral deze taal zo veel mogelijk te kunnen verstaan. Tijdens de laatste open dag van de fabriek te Sloten heeft hij nog als zeer geïnteresseerde deelgenomen aan de excursie. In 1997, de eerste winter dat Jan en Ria Hordijk hier woonden, maakten zij de elfstedentocht mee. Voor niet friezen een zéér spectaculaire ervaring. Zij hadden voor deze gelegenheid dan ook 21 mensen te logeren. Ook het grootscheepse feest op 14 juni j.l. beleefden zij samen volop mee. De afgelopen zomer is er door Jan en Ria, mede door het mooie weer, intens

genoten van het plekje aan het water aan It Far.
Absoluut niet ervan uitgaande dat dat de laatste zomer samen zou zijn. Er was een vorm van leukemie geconstateerd, doch in de veronderstelling zijnde, dat het een héél langzaam verloop zou hebben.
De werkelijkheid bleek anders. Volgens de artsen heeft de ziekte als een sluipmoordenaar toegeslagen en is Jan Hordijk binnen een week van ernstig ziek zijn overleden. Zijn motto was: We leven ons leven naar voren, maar wij begrijpen het door terug te kijken. (Kierkegaard).

*Niet meer tastbaar,
Maar wel voelbaar
In de herinneringen
Die je aan hem hebt.*

Op **10 november 2003** overlijdt **Grietje Oost-Kamman**, Spanjaardsdijk 3, 94 jaar oud, sinds 27 december 1969 weduwe van IJsbrand Oost.

Grietje Kamman werd op 28 september 1909 in Kuinre geboren.
Ze trouwde met IJsbrand Oost en midden 50-er jaren vestigden ze zich als eerste bewoners van het pand op nr. 16 aan de Spanjaardsdijk. Klaas, Albert, Johan en Wia werden hier grootgebracht, terwijl IJsbrand werknemer werd van de melkfabriek in Sloten.
Grietje Oost-Kamman wist als geen ander wat verzorgen was. Zo ontfermde ze zich over één van haar ouders en schoonouders, toen die hulp behoeften.

Ook was ze jarenlang contactvrouw voor de Macht van het Kleine, die zich het lot van mensen met epilepsie aantrekt.

Op 27 december 1969 overleed haar man vrij plotseling en kwam ze er alleen voor te staan. Ze ging niet bij de pakken neerzitten want het geloof in haar Schepper maakte extra krachten bij haar los. Trouw ging ze altijd naar de Hervormde Kerk, waar ze een zeer meelevend lid van was.

Breien was een grote passie van haar en de vrouwenvereniging spon hier garen bij. Ook vele familieleden hoefden niet over sokken in te zitten, want Grietje Oost zorgde er hoogstpersoonlijk voor dat die werden gebreid.

De laatste 14 jaar van haar leven bracht ze door in het Van der Wal's Rusthuis, waar ze met genoegen woonde. Steeds werd ze liefdevol bijgestaan door haar dochter Wia en haar gezin, vooral toen haar leven, vanwege een afnemende gezondheid, de laatste jaren steeds meer aan kwaliteit in moest boeten.

Verwonderd was ze over de rust die over haar kwam toen ze enkele jaren geleden door een zwaar hartinfarct werd getroffen en afscheid van haar kinderen moest nemen.

Toch klauterde ze weer bij de wal op en deed ze er ook alles aan, wilskrachtig als ze was, om goed in conditie te blijven. De Sleattemers zagen haar tot op de dag van haar overlijden nog zeer regelmatig een ommetje met haar rollater maken.

Op 10 november kwam het overlijden van Grietje Oost-Kamman, de oudste inwoner van Sloten, op de gezegende leeftijd van 94 jaar, toch nog onverwachts.

Ze wist zich veilig bij haar Schepper en Heiland, waarvan ze in haar lange leven had getuigd. "De Heer is mijn Herder" stond boven haar rouwbrief en zo heeft ze het ook altijd ervaren.

*Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer.
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer.
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij?
Ik triomfeer, mij is de Heer nabij.*

Verder ontvielen ons nog:

25 december 2002	Erich Smit, Heerenveen, 61 jaar.
17 januari 2003	Johannes Adema (voorheen Lange Jerden), Joure, 76 jaar.
27 januari 2003	Geertje Hogeveen-van der Hei, Talma Hiem, Balk, 91 jaar.
15 mei 2003	Jacob Wignand, Lelystad, 75 jaar.
16 mei 2003	Annie v/d Berg-Wignand, Gorinchem, 77 jaar.
17 mei 2003	Jan Fredericus de Vreeze, Sneek, 52 jaar.
26 juni 2003	Catharina Adema-Melchers, Balk (voorheen De Lange Jerden), 78 jaar.
9 september 2003	Lucas de Lange, Bolsward, 80 jaar.
13 september 2003	Wietske Meintema-Smit, Bolsward, 71 jaar.
18 oktober 2003	Pieterkje Boelsma-Boersma, Drylts, 92 jaar.
19 oktober 2003	Hinke (Henny) Klijnsma-Wignand, Langweer, 70 jaar.
30 oktober 2003	Wiepkje Nijdam-Sangers, Joure, 90 jaar.

G. St.



NIEUWS VAN PLAATSELIJK BELANG

STADSVERLICHTING

Zoals bekend zijn er in mei van dit jaar nieuwe straatlantaarns geplaatst in een groot deel van het oude stadsdeel. We zijn betrokken in de keuze van deze lantaarns en zijn ook zeer content met het resultaat.

Echter, de laatste ontbrekende lantaarns in de Dubbelstraat laten inmiddels wel erg lang op zich wachten.

Reeds tijdens het plaatsen hebben wij contact gehad met de gemeente, toen bleek dat het niet mogelijk was in de gehele Dubbelstraat de lantaarnpalen te plaatsen i.v.m. de breedte.

Er zou een twee- of drietal lantaarns worden besteld, welke aan de gevels gemonteerd kunnen worden, net zoals aan de voorgevel van "De Zevenwouden". De planning was om deze gevelmodellen in ieder geval voor het einde van de "zomertijd" te monteren.

Ondanks diverse keren navraag te hebben gedaan, zitten vooral de bewoners van het betreffende gedeelte van de Dubbelstraat nog steeds in het donker, wat de veiligheid zeker niet ten goede komt.

Dat er inmiddels van jullie kant geklaagd wordt over het ontbreken van straatverlichting is dan ook zeer goed te begrijpen en terecht.

Inmiddels hebben wij een brief gestuurd naar de gemeente en gevraagd om deze lantaarns nu met spoed te monteren en alvast met bewoners/eigenaren te overleggen m.b.t. geschikte gevels om deze verlichting aan te monteren.

TRAPJE "LEMSTERPOORT"

In bovengenoemde brief hebben wij de gemeente gelijktijdig herinnerd aan ons mondelinge verzoek om de gemetselde trap treden van het trapje langs de woning van de fam. Zwaagstra te herstellen.

Deze treden zijn dermate uitgesleten en slecht, dat dit gevaarlijk is en in de zomer al voor ongelukken heeft gezorgd.

De waarschuwingsbordjes zijn uiteraard niet afdoende en in het donker al niet leesbaar.

Ook hier hebben jullie ons al reeds eerder opmerkzaam op gemaakt.

Indien er meer van dit soort onderwerpen, vragen of problemen zijn, vernemen wij dit graag van jullie.

Alvast prettige feestdagen en een gezond nieuwjaar toegewenst.

Namens het bestuur van Plaatselijk Belang, René Kuijl, voorzitter



PUZZELKAMPIOENSCHAP GAASTERLÂN-SLEAT

Voor de twaalfde keer organiseert dorpskrant De Wikelflecht het

OPEN KRUISWOORD-PUZZELKAMPIOENSCHAP
VAN DE GEMEENTE GAASTERLÂN-SLEAT.

Dit wordt gehouden op

MAANDAG 29 DECEMBER
'S AVONDS OM 19.30 UUR IN GEBOUW IRENE.



Het inleggeld van € 3,50 komt weer ten goede aan gebouw Irene. De redactie rekent op een groot aantal deelnemers uit Wyckel, vooral natuurlijk de mensen die meedoen aan de puzzelcompetitie. De puzzel zal ook dit jaar weer van het twee sterren niveau zijn en daarvoor krijgt men één uur de tijd. Verder is de opzet van het puzzelkampioenschap dezelfde als de voorgaande jaren.

Vorig jaar werd de Wikelflecht Bokaal gewonnen door Janny Dekker uit Balk en als redactie rekenen we erop dat zij ook dit jaar weer mee zal doen.

In totaal zijn er tien prijzen te verdelen voor de wedstrijdpuzzel. Tijdens het nakijken kan een ieder meedoen aan de wachtpuzzel en daarvoor zijn ook nog eens drie prijzen beschikbaar. Onder diegenen die dan nog niet in de prijzen zijn gevallen worden nog eens twee extra prijzen verloot.

Opgave voor 28 december bij Klaas Ijkema (0514-603450)
 Karin Verbeek(0514-603950)

JAARCIJFERS 2003 RECREATIE SLOTEN

Zoals u dat elk jaar gewend bent in het laatste nummer van de Stadsomroeper, ook nu weer wat jaarcijfers/overzichten over brugpassages, museumbezoek en dergelijke.



BRUGPASSAGES

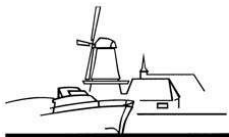
Dat de zomer van 2003 er qua weer één was om in te lijsten, moge blijken uit het aantal passerende schepen, welke onze brugwachters Johan Franzen en Douwe Kraak te verwerken hebben gekregen. Het jaar 2003 gaat als een recordjaar de boeken in, want in totaal passeerden 39.745 schepen de brug en dat is 1507 meer dan in het vorige recordjaar 1999, toen 38.238 maal het bruggeldklompje werd uitgegooid. Traditiegetrouw was de dag waarop de SKS-vloot zich verplaatst van het Heegermeer bij Woudsend naar het wedstrijdwater bij Lemmer, dit jaar dinsdag 22 juli, de topdag. Er werden toen 542 schepen doorgelaten.

MAAND:	1998	1999	2000	2001	2002	2003
april	1.629	1.543	2.135	1.793	1.410	2.147
mei	5.328	5.444	3.307	4.586	5.098	4.396
juni	5.198	4.825	6.458	5.259	5.407	6.725
juli	8.105	9.344	8.125	8.940	9.309	9.898
augustus	10.675	10.471	10.596	9.443	9.833	10.423
september	3.562	4.933	4.022	3.714	4.632	4.406
oktober	1.521	1.678	1.759	2.026	1.774	1.750
Totaal	36.018	38.238	36.402	35.761	37.463	39.745
Percentage	100,0	106,2	101,1	99,3	104,0	110,3

WATERSPORT- EN RECREATIEBEDR. "DE LEMSTER POORT"

Zoals gebruikelijk willen wij ook dit jaar weer graag een verslagje doen over 2003 van ons mooie watersport- en recreatiebedrijf "De Lemsterpoort" V.O.F.

Vooraf door het hele mooie zomerweer voor de watersport, veel zon en wind, hebben zeer veel vakantiegasten weer ons mooie stadje en ons bedrijf bezocht, wat voor een gezellige drukte zorgde. De bekendheid van ons bedrijf en van de stad Sloten onder de watersportliefhebbers zorgen voor veel jaarlijks terugkerende gasten. Velen van hen doen zelfs meerdere



LEMSTERPOORT

geweest zijn deze zomer op ons bedrijf en wij hopen dit het komend jaar 2004 te kunnen continueren.

Wij van onze kant kunnen terugzien op een goed seizoen met heel veel belangstelling uit binnen- en buitenland, in zowel de haven als op de camping en we hopen, dat 2004 ook weer zo'n mooie zomer brengt als in 2003. Dat is niet alleen goed voor ons bedrijf, maar voor alle neringdoenden in Sloten.

malen per jaar Sloten aan. Dat schept een wel heel aparte band met onze gasten, waarbij sommigen zelfs vrienden worden in plaats van klanten.

Het verheugt ons, dat ondanks de drukte, er geen wanklanken of onregelmatigheden

Met vriendelijke groeten, fam. De Beijer

RECREATIEBEDRIJF "DE JERDEN"



Het loopt alweer tegen het einde van het jaar; dus tijd voor een kleine terugblik over het afgelopen seizoen. Het is voor ons een druk seizoen geweest. Vooral de periode voor de grote vakantie; meestal een vrij stille periode, was de camping erg

goed bezet.

Het hoogseizoen was dit jaar weer erg druk, zowel op het water als op de camping.

Het naseizoen is niet slecht geweest. Dus we zijn zeer tevreden over het afgelopen jaar.

De bruto-omzet is zeker 20% hoger dan vorig jaar geweest.

Dochter Hiltje heeft ons in de zomer mooi geholpen om alle werkzaamheden rond te breien.

Er zijn veel gasten die al weer voor volgend jaar hebben geboekt, zodat we dan ook nog niet stil hoeven te zitten. De Elfsteden Oldtimers hebben zich weer voor 2004 aangemeld. Die komen natuurlijk weer met het Hemelvaartweekend.

De nieuw aangelegde ligplaatsen voor skûtsjes hebben ruim aan de verwachtingen voldaan.

Ook over de nieuw aangelegde parkeerplaatsen hebben we van onze gasten niets dan positieve geluiden gehoord.

Hiltje en Aldo gaan zich in het komende jaar intensiever met de bedrijfsvoering bemoeien, zodat er voor ons ook een tijd van langzamerhand wat afbouwen kan aanbreken.

Tot slot van ons allen van de “Jerden” goede Kerstdagen en een voorspoedig 2004 gewenst.

Tjebbe en Addy Hepkema

MUSEUM "STEDHUS SLEAT"



Voor Museum Stedhûs Sleat zit het museumseizoen er weer op. Het is een goed seizoen geweest: bijna 7.000 bezoekers vonden de weg naar het museum, het museum kreeg een prachtige full colour folder, een ANWB-bord en een echte lantaarnist voor de deur, verzorgde voor het eerst de toeristische informatie in Sloten, was te zien op de regionale én de landelijke televisie, organiseerde het eerste kinderfeestje en kreeg een bijzondere collectie toverlantaarns en toverlantaarnplaatjes van een particulier uit Huizen cadeau.

De enthousiaste reacties aan de museumbalie en in het gastenboek laten zien dat de bezoekers het museum verrassend smaakvol en informatief vinden: ‘een kleine parel in Sloten’. De bezoekers waarderen bovendien de gastvrije en persoonlijke ontvangst van Aly de Boer, Gonny Hornstra en de nieuwe baliedame Klaske Visser.

Het museum organiseerde in 2003 twee tentoonstellingen: *Komt dat zien! Plaatjes kijken op de kermis en Groeten uit Sloten*. De eerste tentoonstelling over de kermis rond 1900 bleek een spannend uitje voor (school)kinderen – een echt varkentje op sterk water! – en een mooie inleiding op de toverlantaarnpresentatie op zolder. De tweede tentoonstelling liet zien hoe kunstenaars Sloten door de eeuwen heen hebben verbeeld. Er waren prachtige tekeningen en prenten uit de collectie van het Fries Museum in Leeuwarden te zien én werk van een aantal kunstenaars uit Sloten.

Het museum deed enthousiast mee aan het Historisch Kijkfeest en verheugt zich op de volgende editie! Tijdens het Nationaal Museumweekend was er van alles te doen: Daan Buddingh en Ankie Menger gaven toverlantaarnvoorstellingen, stadsomroeper Pieter Haringsma gaf stadswandelingen en op zolder konden kinderen toverlantaarnplaatjes maken en een schimmenspel spelen. Ook op Open Monumentendag was het een drukte van belang. In 2004 staat Open Monumentendag in het

teken van het thema 'verdediging'. Het museum zal daarom in het nieuwe seizoen veel activiteiten rond dit thema organiseren en heeft de gemeente Gaasterlân-Sleat uitgenodigd de opening van de monumentendag in het museum te houden.

Het museum heeft het afgelopen jaar op verzoek van de gemeente de toeristische informatievoorziening in Sloten op zich genomen. Het aantal mensen dat daarvan gebruik heeft gemaakt geeft aan dat de stad een dergelijke voorziening niet kan missen. Het museum zal na overleg met de gemeente beslissen of de proef de komende jaren wordt voortgezet.

Voor de promotie van Sloten is het overleg tussen de verschillende organisaties in de stad belangrijk. Het museum neemt enthousiast deel aan dit overleg. Samen doen de organisaties voorstellen voor de besteding van de middelen 'Sloten, de ideale stad'. Dankzij een bijdrage uit die middelen heeft het museum nu een prachtige full colour folder in vier talen. De folder heeft een apart inlegvel met informatie over de mogelijkheden te trouwen in het museum of het museum te gebruiken voor bijzondere gelegenheden als een verjaardag, een reünie of een exclusieve ontvangst van zakenrelaties.

Het museum werkt niet alleen samen met mensen uit Sloten, maar ook met mensen uit Heerenveen. Dankzij de samenwerking met Museum Willem van Haren kunnen beide musea meer mensen en meer deskundigheid inzetten. Die samenwerking bevalt uitstekend: in juni gingen alle medewerkers samen een dagje uit naar het Gemeentemuseum in Den Haag en het museum Beelden aan zee in Scheveningen; in november leerden de rondleiders (in-spé) van beide musea tijdens een cursus rondleiden de fijne kneepjes van het vak. Stadsomroeper Pieter Haringsma en stadsgids Klaartje Lubach deden mee aan de cursus.

In januari 2004 gaat het collectieproject van start. Het doel is de museumcollectie met behulp van de computer zo te beschrijven dat de belangrijkste voorwerpen later op de nog te ontwikkelen website van het museum te zien zijn. Aly de Boer gaat het project samen met de vrijwilligers Joop Teyema en Joop Visser uitvoeren.

Het museum kan niet zonder vrijwilligers: zij springen bij grote drukte bij, zijn gastheer of gastvrouw bij ontvangsten, helpen mee bij de kinderactiviteiten, doen klusjes of brengen affiches en folders rond. Het museum is hen allen zeer dankbaar voor hun inzet het afgelopen jaar.

Natuurlijk gaat – nog – niet alles van een leien dakje. Het museum had last van de hitte: in augustus – in 2002 een van de drukste maanden – was het

akelig stil in het museum. Bovendien blijven de inkomsten achter bij de verwachtingen.

Bestuur en medewerkers zullen er alles aan doen daarin verbetering te brengen, maar ook u kunt een steentje bijdragen door vriend of vriendin te worden. Voor minimaal € 10,- per jaar krijgt u niet alleen gratis toegang tot Museum Stedhûs Sleat, maar ook tot Museum Willem van Haren in Heerenveen. De gratis toegang geldt voor u en één introducté.

Bent u enthousiast over het museum? Word vriend of vriendin!

We zien u in 2004 graag in het museum.

Minette Albers, directeur

RONDLEIDING-KERKBEZICHTIGING N.H.-KERK



Dit jaar waren er geen werkzaamheden aan de kerk, de toren en het museum, ook geen werkunits over het Diep en zelfs de Heerenwal was geplaveid.

Alle voorwaarden aanwezig voor een succesvol seizoen, met gemotiveerde gidsen.

In voorgaande jaren zochten, tijdens een regenbui, de bezoekers een *schuilplaats* in de kerk, maar dit jaar was de kerk een *schuilplaats* tegen de warmte.

Met **11.750** gasten zijn we tevreden en ook met de opbrengst van **€ 3.200,00**. Een mooie meevaller voor het 10-meerjarig onderhoudsfonds.

In totaal tekenden 1.300 gasten ons gastenboek met evenzovele mooie opmerkingen. Zoiets doet een gidsenhart sneller kloppen.

Dat veel Belgische en Duitse toeristen ons stadje en de kerk bezoeken, is geen nieuws, maar bezoekers uit Moskou, de Filipijnen, Canada en IJsland is wel een vermelding waard.

Onze wens voor 2004 is: nog enkele gidsen, die ons team komen versterken. Iets voor U???

De gidsen van de "Rondleiding" wensen U allen een gezond en voorspoedig 2004 toe.

Namens de "Rondleiding", L. van Hoeven



DE KORENMOLEN



Tijdens het seizoen 2003 hebben ongeveer 2.500 betalende bezoekers de Korenmolen bezocht. Het aantal kinderen (gratis entree) dat de molen heeft bezocht wordt geschat op ongeveer 1.000. Daarnaast heeft nog een flink aantal groepen de korenmolen bezocht. We hebben dit jaar te maken met een sterke toename van bezoekers ten opzichte van vorig seizoen. De toename van bezoekers is met name gerealiseerd door de ruimere openstelling van de molen - ten opzichte van vorig jaar - in de vakantieperiode. In deze periode was, door de inzet van een aantal vrijwilligers, de molen iedere middag geopend.

De Korenmolen was wederom geopend tijdens de jaarlijks terugkerende evenementen zoals Nationale Molendag en Museum Weekend. Daarnaast zijn activiteiten op het molenerf ontplooid tijdens het Historisch Kijkspel en Sipelsneon. Op deze dagen werd er koffie en koek verkocht.

Tegenvaller dit jaar is de staartbalk, welke niet voorzien, aan vervanging toe is. Dankzij het vinden van een flink aantal financiële bijdragen in 2003, kon de nieuwe staartbalk worden besteld. Deze zal in een mooie winterperiode of in het voorjaar van 2004 worden vervangen.

De Korenmolen blijft altijd de behoefte houden het vrijwilligersbestand uit te breiden. Om de molen in goede staat te houden zijn de inkomsten van bezoekers immers van wezenlijk belang. Mocht u geïnteresseerd zijn in het werken als vrijwilliger bij de Korenmolen, dan kunt u contact opnemen met:

J. Lolkema (voorzitter)	: telefoon	0514-531439
C. Leegstra (penningmeester)	: telefoon	0514-531584

Vrijwilligers en bestuur van de Korenmolen wensen u Prettige Feestdagen en een Gelukkig en Gezond 2004 toe.

STICHTING ZWEM-/SURFGELEGENHEID "LYTSE JERDEN"

Stichting zwem-/surfgelegenheid "Lytse Jerden" meldt middels Aly de Boer-Martens in haar jaarverslag haar activiteiten over het afgelopen jaar.

Zo werd het nieuwe aangevoerde zand geëgaliseerd, nadat het aangegroeide gras in zoden verplaatst werd. Ook werd er drainage aangelegd bij de fietsenrekken, terwijl deze zijn gerepareerd. Het aangegroeide riet is afgegraven en er zijn enkele mollen gevangen.

De groenvoorziening werd bijgewerkt en er is een aantal bomen geplant.

Ook werd in mei in Sloten, Wijckel en Tjerkgaast aan donateurwerving gedaan, wat 50 nieuwe leden opleverde.

Door het prachtige weer konden er in de maanden juni, juli en augustus en zelfs in september geweldig veel kinderen, jeugd, ouders en ouderen op het strand recreëren. Op hoogtijdagen werden er gemiddeld zo'n 300

bezoekers geteld.

De Stichting signaleert dan ook dat "De Baaiier" voor de omliggende dorpen (en verder) ook een geweldige zwemplek is. D.m.v. een infobord zullen de badgasten op de zwem-/surfgelegenheid gewezen worden.

Ook financieel gaat het redelijk met de Stichting. Wel wordt de contributie voor het jaar 2004 verhoogd met € 0,50 (dit



wordt dus € 5,00) terwijl er ook nog enkele sponsors voor de nieuwe bomen worden gezocht.

Tevens worden woorden van dank uitgesproken aan: twee bedrijven uit Sloten, die elk al een boom schonken, de winterbingo-organisatie voor het bedrag van € 250,-, de juwelier in Balk voor de prachtige klok, die volgend seizoen in het toiletgebouw komt te hangen, zodat de kinderen dan op tijd thuis kunnen komen.

Ook worden alle vrijwilligers die geregeld geholpen hebben om het strand te onderhouden en alle donateurs voor hun jaarlijkse bijdrage bedankt.

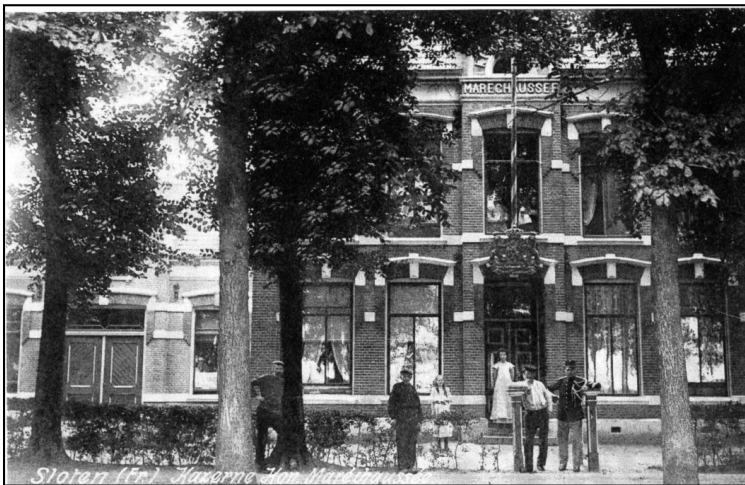
Het bestuur van Stichting zwem-/surfgelegenheid "Lytse Jerden" bestaat uit: Cor Schotanus, voorzitter (tel. 531630), Feikje van Netten, penningmeester (tel. 531645), Aly de Boer, secretaris (tel. 531634), Ineke Jorritsma, alg. bestuurslid (tel. 531771) en Jan Leegstra, alg. bestuurslid (tel. 531653).

MUZIEK OP KERSTMORGEN VLAK NA DE OORLOG

In heel veel steden en dorpen is het een goede traditie om op eerste Kerstdag in de vroege enige bekende Kerstliederen ten gehore te brengen. En dat dan meestal met blaasinstrumenten die zangers en zangeressen ondersteunen. Ook in Sloten wordt deze traditie in stand gehouden, getuige de oproep in de Stadsomroeper van vorig jaar december aan jong en oud die aan deze Kerstzang wil deelnemen.

Mijn herinnering aan deze Kerstmuziek gaat terug naar 1945. Toen kon voor de eerste keer na de oorlog deze muziek ten gehore worden gebracht. En in Sloten kon dat op een heel speciale wijze.

In Sloten stond destijds aan het einde van de Dubbelstraat een groot markant gebouw: de Marechausseekazerne, waarin een viertal woningen en een grote paardenstal. Het gebouw had een vrijwel plat dak met een



De voormalige Kazerne, waar het muziekkorps "De Bazuin" eertijds, vroeg in de morgen, op Eerste Kerstdag toepasselijke liederen ten gehore bracht.

Foto: archief G. Stegenga

afdekking van zink.

Op Eerste Kerstdag beklommen leden van de muziekvereniging De Bazuin van binnenuit het dak en speelden daar een aantal kerstliederen. Voordat men het dak opging was er inspectie of het daarboven niet glad was; en
"DE STADSOMROEPER", december 2003

was dat wel het geval dan werd dat bestreden met de inhoud van de zoutpot bij iemand uit de keuken. Een aantal jaren heeft dit kunnen plaatsvinden; toen werd de kazerne gesloopt om plaats te maken voor woningen voor politiegezinnen.

Kees Smits te Houten



LOTENVERKOOP ACTIE “ROEMENIE ROEPT”

De lotenverkoop voor de actie “Roemenië Roept” heeft € 400,- opgebracht.

Alle dames die mee hebben geholpen om de loten aan de man (of vrouw) te brengen worden hiervoor hartelijk bedankt.

Hotske Brouwer

TEMATYDSKRIFT ORGANISEARRET SKRIUWWEDSTRIID OER DOARPEN YN FRYSLÂN

BESKRIUW JO DOARP YN 500 WURDEN

De leafde foar jins doarp kin djip sitte, mar libje yn in lytse mienskip kin ek foar in soad argewaasje soargje. Ek al binne minsken soms al jierren út har berteplak wei, dochs bliuwt it doarp út har jeugd faak in dekor foar har fierdere libben. Minsken dy't noch mar krekt op in doarp kommen binne te wenjen, reitsje ek al gau oer har nije wenplak op 'e tekst. Thúsfiel of net, dêr giet it om.

It tematydskrift DOARP organisearret in skriuwwedstriid yn 'e mande mei de Feriening Lytse Doarpen (FLD) en de Stichting Samenwerking van Dorpshuizen in Fryslân (SDF).

Foar dat tematydskrift (út de rige BOEK, BERN en FUORT), dat begjin takom jier ferskine sil, dogge wy in oprop oan elkenien dy't him of har útdaagje litte wol om mei in nije, koarte tekst (perfoarst net langer as 500

wurden en net yn dichtfoarm) syn of har gefoelens foar in bepaald Frysk doarp ûnder wurden te bringen.

Want wat is der allegearre wol net oer ús Fryske doarpen te fertellen! Echte doarpsleafde, it ferieningslibben, de sosjale kontrôle fan in lytse mienskip, it mei-elkoar merkeferienen, de fersierde wein, it ferdwinen fan de lêste supermerk, de foljere yn 'e tún fan buorman, de gammele brêge, de lytse bakker, de leechrin op 'e doarpen.

Koartsein: ûnderwerpen genôch om jo eigen doarp yn wurden te fangen!

De titel boppe de oanlevere teksten is yn alle gefallen al bekend:

Myn doarp: (plaknamme ynfolje)

Wat: Skriuw in ferhaal fan maksimaal 500 wurden oer in doarp yn Fryslân yn it Frysk, Stellingwerfsk, Biltsk of in oare yn Fryslân gongbere streektaal. Wa't dy talen skriftlik net yn 'e macht hat, kin it ferhaal yn it Nederlânsk oanleverje en oanjaan yn watfoar boppesteande taal of streektaal it oerset wurde moat!

Wannear: Ynstjoere foar 5 jannewaris 2004, digitaal of op papier
Wêrhinne: Redaksje DOARP, Ingrid Wagenaar, Postbus 53, 8900 AB Ljouwert
E-mail: i.wagenaar@afuk.nl

Wêrfoar: Skriuwwedstriid oer doarpen fan it Fryske tematydskrift DOARP

Rom en eare en knappe prizen binne der te winnen en de trije moaiste ferhalen wurde mei foto's fan it doarp en de skriuwer/ster publisearre yn DOARP, dat begjin takom jier yn in oplage fan 25.000 eksimplaren ferskynt. De sjuery sil bestean út de redaksje fan DOARP, Tom Vellinga (SDF) en Ytsen Strikwerda (FLD), oanfolle mei in tal saakkundigen op it mêd fan de skriuwerij.



Oer de útslach wurdt net korrespondearre. Winners krije persoanlik berjocht thús. De teksten wurde eigendom fan Utjouwerij Fryslân fan de Afûk.

SKAADBYLDEN OER DE IERDE

*Mear as tsien miljoen bern moasten ek dit jier wer
fan ellinde en honger ferkwine.*

*Foar 't hja wisten wat minsklik libben eins is
liet dat libben har botwei ferdwine.*

*In miljard minsken ha meastentiids op ús wrâld
alle dagen mei krapte te krijen.*

*It klimaat gyng en giet ûnbedimme syn gong
en ûntheistert faak harren kontrijen.*

*Televyzje lit ús út en troch lannen sjen
wêr't minsken hast apatysk ferneare
dat in skriemende earmoed har wreed skopt en slacht
mei gefolch dat hja stadich krepeare.*

*Ek de Krystdagen bliuwe foar har tryst en leech
want it sil har oan hiel wat ûntbrekke
mar minskien kinne wy fan ús rom folde hân
har spontaanwei wat fingers tastekke.*

Jan Folmer